

Komentar tedna

V vročih poletnih mesecih se je pogovor največkrat sukal okoli cen. Vzrok je razumljiv, saj se je barometer cen prav v vročih dneh poletja dvignil nevarno visoko. Nevarnost pa bi bila še dosti večja, če ne bi po vsej Jugoslaviji sprejeli številne ukrepe, ki učinkovito blažijo padec standarda.

Toda kaj je sploh cena? Kako se oblikuje? Ena od splošnih definicij pravi, da je cena denarna oblika vrednosti. Seveda pa potrošnika ne zanima teorija, pač pa, kako se v vsakdanjem življenju oblikujejo cene, ki jo plačamo prodajalcu v trgovini. Največkrat je — nepravilno — prodajalec streljivo naše jeze. Toda, če sledimo oblikovanju cene nekega artikla široke porabe, na primer kruha, vidimo, da sled ni premočrna.

Nekaj manj od 60 odstotkov cene so stroški za nakup moke in raznih dodatkov kot so olje, sol itd. — če govorimo seveda o kruhu. K tem odstotkom je treba prišteti še stroške peke — tu pa je sebovan razumljivo tudi tisti del denarja, ki gre za osebne dohodke pekarskih delavcev. Upoštevatil je treba seveda še amortizacijo strojev ter stroške za energijo. Vemo

pa, da lahko ravno podražitev energijskih virov posebno ogrozi tudi določeno ceno kruha. K vsem tem stroškom moramo prišteti še poravnano različnih zakonskih obveznosti; šele tedaj dobimo lastno

ceno kruha.

Tudi pri mesu gre glavni strošek na račun surovine (klavna živina). Strošek surovine znaša kar 70 do 80 odstotkov malonrodajne cene

mesa, 10 do 20 odstotkov pa predstavljajo stroški klanja in distribucije ter prodaje.

Zato lahko sklenemo primera, ki sta seveda hudo poenostavljena in splošna, z ugotovitvijo, da bo truje višjim cenam največkrat podražitev surovin. In ker vemo, da Jugoslavija ni izoliran otok v svetu — nekakšen perpetuum mobile — lahko zelo preprosto ugotovimo,

dejstvo pa je, da moramo te dejavnike upoštevati.

V novo ustavo smo zapisali, da delovni ljudje in občani odločajo o svojem delu. Zapisali smo, da odločamo o rezultatih svojega dela. Zato je tudi prav, da zahtevamo čiste račune, ko gre za podražitve — za oblikovanje cen. Javnost dela je pogoj, da se politika cen ne bo krojila za potrošnikovim hrbtom. Prav tu bodo odigrali pomembno vlogo samoupravni sveti potrošnikov, ki se v Sloveniji že ustanovljajo pri krajevnih skupnostih. Prav je, da delovni ljudje in občani zahtevajo jasne in določne odgovore na najrazličnejša vprašanja — tudi, ko gre za cene. Samo primer: jugoslovanski izvoz in uvoz vedno bolj sledi določilom sprejete in potrjene politike neuvrščanja, ko se tudi poslovno nagiba k deželam v razvoju. Med drugim uvažamo iz teh dežel tudi južno sadje, ki je pomemben del naše prehrane. Toda dogaja se, da kupuje uvoznik kilogram banan po 50 do 60 par, na trgu pa jih prodaja po 7 din. Posledice takšnega poslovanja so očitne in boleče: potrošnik plača previsoko ceno za to južno sadje. In sklep? Ne samo v tem primeru — tudi v ostalih — morajo delovni ljudje in občani (potrošniki) terjati jasn odgovor zakaj je temu tako — zakaj se oblikuje cena „za njegovim hrbtom“.

MILAN MEĐEN

● PREDVIDEVAJO POBRATENJE MED MLADIMI IZ GABERK IN ZIBIKE

Jutri bodo pokrivali streho

Akcija za zgraditev šole solidarnosti občanov velenjske občine šolarjem Zibike se je nadaljevala tudi v soboto, 17. avgusta. Tega dne je udarniško akcijo organizirala občinska konferenca ZMS Velenje, saj je bilo na gradbišču kar 130 mladih iz vseh mladinskih aktivov občine. Njim se je pridružilo tudi nekaj delavcev iz REK TOZD elektrostrojni obrati in delovne skupnosti skupnih služb, stanovanjskega podjetja in ekipa iz Savinjsko šaleškega zdravstvenega doma. Torej spet blizu 200 udarnikov.

Mladi Velenjčani pa svojega obiska v Zibiki niso izkoristili le za delo. Med malico so se namreč sešli na pogovore predstavniki mladinskih aktivov Zibike in Gaberk, občinske konference, zveze mladine, občinskega sindikalnega sveta in krajevne skupnosti Velenje center — levi breg. Predstavniki mladih iz Zibike in Gaberk so se dogovorili, da bodo navezali čim tesnejše sodelovanje, ki se ne bo končalo le z izgradnjo šole, ampak bo postalo trajno. Tako bo že jutri odšlo v Zibiko 25 mladincev iz Gaberk. Najprej si bodo ogledali porušeno območje,

naslednji dan v nedeljo pa bodo pri treh domačijah postavili temelje za nove domove. Vzoredno s pomočjo prebivalcem Zibike pri izgradnji njihovih domov, se bodo mladinci Gaberk in Zibike pogovarjali tudi o nadaljnjem sodelovanju, ki naj bi se razširilo še na kulturo, šport in druga področja. Listino o pobratstvu bosta mladinska aktiva Gaberk in Zibike podpisala že prihodnji mesec, ko bodo zibiški mladinci gostje Gaberčanov.

Pobuda mladih Gaberčanov, da pomagajo prebivalcem Zibike pri obnavljanju njihovih domov pa tudi pri delu na polju, so se v tem prizadetem kraju zelo razveselili. Predsednik krajevne organizacije SZDL je dejal:

„Takšnega sodelovanja smo v Zibiki zelo potrebni in seveda veseli. Naša mladina je neorganizirana. Nima prostorov za sestajanje. Edina prostora, kjer so se lahko šolali, sta bila gasilski dom in šola. Zdaj je to porušeno. Zato nam bi lahko veliko pomagali pri obnovi gasilskega doma, ki bo obenem tudi dom družbenopolitičnih organizacij. Če bi se to zgodilo, potem lahko rečem, da imajo mladi v Zibiki prostore že zagotovljene.“

Predsednik občinske konference ZMS Velenje Ciril Grebenšek pa je k temu dodal, da so na razširjenem sestanku z vsemi predsedniki mladinskih aktivov občine mladi glasno pozdravili akcijo, da pomagajo pri zidanju nove šole, pa tudi pri drugih delih.

Tudi jutri bo v Zibiki velika akcija. Na gradbišče nove šole bo prišlo več kot dvesto Velenjčanov, ki bodo pokrivali streho. Tako bo osnovna šola že začela dobivati svoj zunanji videz.

Medtem se pomoč Zibiki v občini že vedno nadaljuje. Krajevna skupnost Škale je prispevala v šolo v Zibiki 3000 dinarjev, družbenopolitične organizacije te krajevne skupnosti pa 2000 dinarjev. Tudi šoštanjski gasilci so namenili za Zibiko 3000 dinarjev. Toplovod Velenje bo brezplačno uredil centralno kurjavo v šoli, Galip Šoštanj pa je drugi kolektiv v občini (pred njim le gostinško podjetje Paka), ki je sklenil da bo tudi 21. septembra delal za šolo v Zibiki.

V gasilskem domu v Šoštanju dva nova avtomobila

Članom gasilskega društva Šoštanj se je pred dnevi uresničila dolgoletna želja. Iz Maribora so pripeljali nov gasilski avtomobil, za katerega so morali odšteti nekaj manj kot trideset starih milijonov. Novega avtomobila so se gasilci zelo razveselili, saj bo s tem njihova pomoč ob morebitnih požarih in drugih naravnih nesrečah še hitrejša in uspešnejša. Prav zato se iskreno zahvaljujejo vsem gospodarskim organizacijam občine in občanom Šoštanja, Paške vasi ter Šmartnega, ki so prispevali denar za nakup tega kombiniranega avtomobila (na sliki).

To pa ni edina pridobitev šoštanjskih gasilcev, ki so pred nedavnim proslavili 95-letnico obstoja svojega društva. Prejšnjo nedeljo so namreč pripeljali iz Spittala na Dravi v gasilsko avto lestev, darilo tamkajšnjega gasilskega društva oziroma občine, s katerim imajo Šoštanjčani prijateljske stike že osem let. Velike slavnosti, ki je bila prejšnji mesec v Šoštanju ob tem visokem jubileju društva, se je udeležil tudi predsednik tega avstrijskega mesta in med drugim izrekel željo, da bi še poglobili sodelovanje med gasilci obeh mest.

Mladi iz Zibike in Gaberk so se dogovorili, da se bodo pobratili. Na sliki z leve proti desni: Ciril Grebenšek, Tonček Gaberšek, Darko Šega (predsednik mladinskega aktiva Zibika) in Vlado Videmšek.

naš čas

avgust 1974 leto X št. 32 (240) cena 2 din
Glavni in odgovorni urednik Ljuban Naraks

PRED NAJVEČJO LETALSKO PRIREDITVIJO V TURIŠKI VASI PRI SLOVENJ GRADCU

trakcija — reaktivno letalo

Priljubljeni odbor za veliko letalsko prireditev, ki bo to soboto v nedeljo na letališču Koroškega aerokluba v Turiški vasi pri Slovenj Gradcu, zagotavlja, da bodo prišli na svoj račun prav vsi, ki so prišli v Turiško vas.

Soboto, 24. avgusta, bo v Turiški vasi pristalo okrog 30 letal, ki so prišli v ponedeljek v Novem Sadu

Slovenj Gradcu, kjer se bodo preizkusili v časovni točnosti in natančnosti pristajanja, bodo letalci pristali

bodo razglasili zmagovalce 17. Jugoslovanskega aerokluba ter zmagovalcu izročili pokal Predsednika Tita.

Miting pa se bo začel, kot napovedujejo, ob 15. uri. Sodelovala bodo športna letala, zastopani bodo skoraj vsi slovenski klubi, predstavljena pa bodo najmodernejša letala, pa vojno letalstvo, med drugim akrobatska reaktivna letala, pa seveda padalci.

Po otvoritvenem skoku s padalom bodo nastopili modelarji, sledil bo padalski desant, pa nastop jadralnih letal. Predstavilo se bo tudi motorno letalo AERO — 3, v središču pozornosti pa bo gotovo nastop helikopterjev, nastop akrobatskega letala ZLIN 526, pa pristajanje in vzlet ter akrobacije vojaškega reaktivnega letala. Nastopila bo tudi akrobatska skupina reaktivnih vojaških letal, miting pa bodo sklenili s padalskim desantom.

Vstopnina za nedeljsko letalsko prireditev v Turiški vasi bo 10 dinarjev, plačati pa jo bodo morali vsi, tudi otroci. Organizatorji, Koroški aeroklub Slovenj Gradec, zatrjujejo, da nikomur ne bo žal za plačano vstopnino. Sicer pa so organizatorji zagotovili zadostno število prostorov za parkiranje motornih vozil, pa tudi sicer bodo poskrbeli za nedeljsko obiskovalce Turiške vasi. Obiskovalce letalske prireditve prosijo organizatorji le, da pridejo pravi čas do prireditvenega prostora.

AKTUALNA NOVICA

Cestno podjetje Celje je začelo te dni z deli pri rekonstrukciji in modernizaciji zadnjega, kilometer dolgega, odseka ceste Šoštanj — Zavodnje, in sicer od križišča cest Zavodnje — Ravne do mostu v Lajšah.

Dela bodo veljala 550.000 dinarjev, pri čemer je prispevala Skupnost za ceste 270.000 dinarjev, 280.000 dinarjev pa prispeval sklad za negospodarske investicije pri Skupščini občine Velenje. 115.000 dinarjev je ostalo za ureditev tega cestnega odseka še od lanskega leta, preostala sredstva pa bodo zagotovili v letošnjem proračunu sklada.

Krajevna skupnost Zavodnje je sklenila z izvajalcem del pogodbo „na ključ“. Vsa dela morajo biti opravljena do 10. septembra. Od takrat naprej bo mogoče do Zavodnej samo po asfaltu. Cestišče bo široko 4,5 metre, na vsaki strani pa še po pol metra bankin

17. Jugoslovanskega aerokluba za prehodni pokal Predsednika RFJ Jugoslavije, tovariša Josipa Tita. Letalci morajo preleteti progo Novi Sad — Trstenik — Bihač — Slovenj Gradec. V

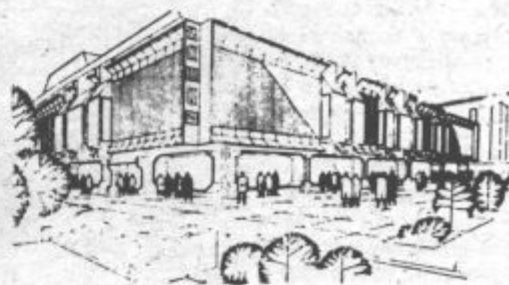
jali med 11. in 16. uro.

V nedeljo, 25. avgusta, pa bo v Turiški vasi največja letalska prireditev v Mislinjski dolini in ena največjih letalskih prireditev v naši republiki. Najprej, in sicer ob 14.,

Za vaš dopust
— pri morju,
— ali v planinskem svetu,
za izlete in sprehode,
za piknik in vikend

je pri
VELEBLAGOVNICI
nama
V VELENJU

naprodaj
lepa izbira
blaga za vso družino.

ZADNJE DNI PO SVETU...

● NA CIPRU NI MIRU

Konec tega vročega poletja bo morda prinesel večini ljudi mirnejše jesensko ozračje, toda za Ciper to kakor da ne velja: z otoka prihajajo skoraj vsako uro vznemirljive novice, ki pričajo, da strasti ne ssmo, da ne pnehavajo, marveč se še bolj razplamtevajo.

Zadnja pretresljiva novica z otoka govori o uboju ameriškega veleposlanika, ki je izgubil življenje med napadom na poslopje ameriškega veleposlaništva v Nikoziji. Napad je bil vrh silovitih protiameriških demonstracij, v katerih je sodelovalo nekaj sto ciprskih Grkov. Pred tem so bile podobne demonstracije tudi v Atenah. Tam so se sicer končale brez smrtnih žrtev, vendar pa je bilo več deset demonstrantov in policajev, ki so jih skušali pomiriti, ranjenih. Policija je okoli trideset demonstrantov tudi aretirala, vendar so jih kasneje izpustili.

Na Cipru pa medtem nenehno kršijo premirje. Čeprav so se že dvakrat domesnili za prekinitev ognja in čeprav sta obe strani pristali nanjo, boji vendarle ne pnehajo. Res je, da ti spopadi niso kdove kako obsežni in da v njih ne sodelujejo večje

enote, so pa kljub temu nevarni, saj nenehno slabšajo že tako dovolj napeto ozračje.

Turške enote, ki so dobile v zadnjih nekaj dneh močne okrepitve, so prerezale otok na dvoje in sedaj zasedajo severni del države. Njihovi položaji segajo od vzdolžno do zahodne obale. Turški tanki so samo šest kilometrov pred Nikozijo.

Medtem je prišlo do pomembnih novosti tudi v Grčiji. Atenska vlada se je namreč odločila, da izstopi iz NATO pakta, kar je vneslo v občutljivo razmerje sil nov položaj. V NATO paktu govorijo o slabljenju svojega južnega krila. Grška odločitev utegne imeti v svojem daljnosežnem vidiku še izredno pomembno vlogo.

Ob tem vzbuja pozornost tudi potovanje podpredsednika zveznega izvršnega sveta in zveznega sekretarja za zunanje zadeve Miloša Mincića v Atene in Ankaru. Tja je prinesel osebni poslanici jugoslovanskega predsednika Josipa Broza Tita za grškega in turškega predsednika.

Na prvi pogled je to videti klasično diplomatsko posredovanje tretjega, da bi se uredil spor dveh toda v resnici ni tako. Jugoslavija ne želi igrati vloge navadnega

posrednika, pač pa zgolj ponuditi obema stranema razumne možnosti za sklenitev miru.

Jugoslavija namreč meni, da je sedanje novo žarišče krize na Cipru izredno nevarno ne samo za odnose med obema prizadetima državama, marveč ima lahko tudi širše slabe posledice za mir v Sredozemlju in na svetu sploh. Zato želimo po svojih močeh prispevati, da bi orožje zamenjale pametne besede miru in sprave.

Menimo, da je treba zagotoviti suverenost, neodvisnost in ozemeljsko nedotakljivost Cipra, kar pomeni, da zagovarjamo umik vseh tujih sil z otoka in vrnitev prejšnje zakonito izvoljene vlade predsednika Makariosa.

Pri tem jugoslovanska poslanica ne zastopa zgolj stališča Jugoslavije, marveč se opira na širo politično platformo nevrščenen. Politika nevrščenenosti namreč globoko nasprotuje vsakemu vmešavanju v notranje zadeve drugih in temelji na doslednem spoštovanju suverenosti, ozemeljske nedotakljivosti in samostojnosti. Ta načela na Cipru žal niso bila spoštovana in posledice so zdaj tu.

Treba je povedati, da je bila jugoslovanska pobuda

sprejeta z veliko pozornostjo tako v Atenah kot v Ankaru, kar pomeni ne samo priznanje Jugoslaviji in njenemu predsedniku Titu, marveč tudi prizadevanju in akciji nevrščenen sploh. Čeprav Jugoslavija sicer ni uradno govorila v imenu tretjega sveta, pa so stališča nevrščenenih nezgrešljivo prisotna v vsej dejavnosti njene zunanje politike. In če doživlja priznanja jugoslovanska zunanja politika, jih žanje tudi politika nevrščenenosti. Tako dobiva jugoslovanska akcija širše razsežnosti in pomen.

● KONFERENCA O PREBIVALSTVU

Danes sta dva izmed treh Zemljanov lačna, leta 2000 pa bo na svetu še enkrat toliko ljudi, kot jih živi na tem planetu (približno 4 milijarde nas je!) ta trenutek. Kako zagotoviti za vse dovolj hrane in drugih pogojev za življenje je vprašanje, na katerega poskušajo med drugim odgovoriti na svetovni konferenci o prebivalstvu, ki se je začela ta teden v Bukarešti, Romunija.

Jugoslovansko delegacijo vodi podpredsednik zveznega izvršnega sveta dr. Anton Vrataša.

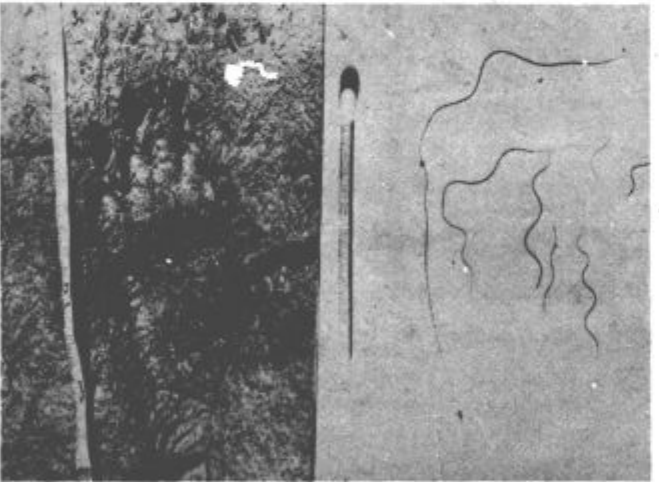
Konferenca bo trajala do konca meseca, otvoril pa jo je generalni sekretar Združenih narodov dr. Kurt Waldheim.

PROTI SONČARICI - Med neko športno prireditvijo na olimpijskem stadionu v Rimu, se je pojavil tudi tale malček. Ze res, da mu je klobuk malo prevelik, je pa mali duhovitež popolnoma varen pred vročim soncem.

PANJ - TURISTICNA ATRAKCIJA - Nekoč je bilo veliko drevo in neki hudoben trgovec... bi se lahko začela zgodba o velikem kostanju v Koroški vasi Obermuehlistadt. Trgovca je drevo oviralo in ga je dal posekati. Samouk, vaški kipar je panj preoblikoval v glavo dobrotnega starca. To kar je bilo le ostanek nekoč ponosnega kostanja, je postalo turistična atrakcija. Vsak, ki obišče Obermuehlistadt, mora obvezno obiskati tudi to čudno skulpturo in se slikati poleg nje.

„SNEŽNI ČLOVEK HIMALAJE“ ZOPET DA ALI NE? - Člani neke japonske himalajske odprave so sredi avgusta letos odkrili v masivih vrha Bihardžot ostanke las, blata ter odtise rok in nog himalajskega človeka na višini 5700 m. Ker so to prvi materialni odkazi, bodo po analizi znanstveniki lahko povedali, za katero snežno bitje gre. Tako bo mogoče legenda o jetiju končno dobila tudi znanstveno razlago. Sliki prikazujeta odtis noge in dlake „snežnega človeka“.

HRANA - Kalorična vrednost povprečnega dnevnega obroka v Jugoslaviji se je povečala skoraj za devet odstotkov. To so ugotovili s preučevanjem podatkov, zbranih v preteklem desetletju. Izvedenci zveznega zavoda za zdravstveno varstvo pravi, da je bila vrednost povprečnega dnevnega obroka v drugi polovici minulega desetletja skoraj vedno na isti ravni. Povprečni dnevni obrok je imel leta 1960 približno 2939 kalorij, od leta 1966 do 1970 pa od 3125 do 3141 kalorij. V minulih treh letih se je delež ogljikovih hidratov v prehrani zmanjšal, kar je dobro, povečal pa se je delež beljakovin, predvsem beljakovin živalskega izvora. Jugoslovani porabijo tudi čedalje več svinjske masti. Ugotovili so tudi, da poraba žitaric od leta 1966 pada, narašča pa poraba drugih živil. V tem vidijo izvedenci znamenje, da se prehrana pri nas izboljšuje.

LETINA - Ker je žetev in mlačev pšenice v glavnih žitornih krajih naše države končana, lahko zanesljivo trdimo, da smo letos dosegli v naši državi rekordni pridel-

lek pšenice. Toda, da bi lahko natančno povedali koliko več pšenice smo pridelali kot v do zdaj rekordnem letu 1971, ko je znašal pridelek 5.604.000 ton pšenice, bo treba počakati še nekaj dni. Če bo odkupljenih predvidenih 3,5 milijona ton zlatega zrna z jugoslovanskih polj, bodo devize, ki so bile namenjene za letošnji uvoz pšenice, ostale doma.

POMOČ - Na območju celotne Slovenije je po najnovjših podatkih zbranih za pomoč Kozjanskemu 40 milijonov 200 tisoč dinarjev, torej nekaj manj od polovice dogovorjenih sredstev.

TURISTI - V drugi polovici letošnjega oktobra bo z beograjskega letališča potovalo z jugoslovanskimi turisti v Ljudsko republiko Kitajsko. Sto jugoslovanskih turistov, med njimi polovica iz Slovenije, bo nato trinajst dni potovalo po tej daljni in malo znani deželi. To prvo potovanje jugoslovanskih tu-

...IN DOMOVINI

ristov na Kitajsko bo veljalo vsakega 14.400 dinarjev.

CISTILO - Strokovnjaki podjetja INA so ondan prikazali možnost čiščenja naftnih madežev na morju s pomočjo formaldehidne pene. Napobudo biotehniške fakultete v Ljubljani so to peno, ki so jo doslej uporabljali samo pri melioracijah zemljišč, nekoliko izpopolnili in tako dobili prvo domače suho sredstvo za čiščenje stoječih voda. Omenjena pena razlito nafto absorbira, z nafto prepojeno peno pa je potem zelo enostavno pobrati in skuriti.

NAFTA - Po krajsšem presledku bo zagrebško podjetje INA spet nadaljevalo z raziskovanjem novih ležišč nafte v Panonskem in Dinarskem bazenu ter na dnu Jadranskega morja. Prvenstveno mesto pri raziskavah ima jadransko področje kjer so po dosedanjih ugotovitvah zelo velike zaloge nafte in plina.

VLAKE - Pred dnevi je na 13 kilometrov dolgi progi Divača -

Kozina privklat peljal električni vlak. Ker je preskusna vožnja popolnoma uspela, vozi poslej vlak iz Kopra proti Ljubljani že od Kozine naprej na električni pogon, zaradi česar odpade 20 minutno čakanje v Divači. S tem je bila, v petih mesecih izvršena prva faza elektrifikacije proge proti Kopru, ki naj bi bila v celoti elektrificirana do poletja prihodnjega leta.

KOKSARNA - Na jugozahodni obali Bakarskega zaliva pri Reki bodo že čez nekaj dni začeli graditi veliko jadransko koksarno z letno zmogljivostjo 850.000 ton visoko žganega koksa.

NESREČE - Število nesreč pri delu se zadnjih nekaj let v Sloveniji nenčno dviga: medtem ko je bilo leta 1967 nesreč najmanj in sicer 40.545, jih je bilo tri leta kasneje 46.287, let pa se je njihovo število povzpelo že na kakih 53.000. Vsak dan zaradi nesreč pri delu ne deluje več 3000 zaposlenih. Število delovnih dni, izgubljenih zaradi nesreč pri delu, pa se je tesno približalo milijonu!

Sprejeta delovna usmeritev velenjskih sindikatov

Te dni je Predsedstvo Občinskega sindikalnega sveta Velenje razpravljalo o sklepih in programu nalog, ki jih je pripravila komisija za sklepe XI. rednega občnega zbora Občinskega sindikalnega sveta Velenje.

Tako so opredeljene vse najvažnejše naloge sindikatov na področju samoupravnih družbeno ekonomskih odnosov, na področju samoupravnega sporazumevanja in družbenega dogovarjanja, v akcijah za gospodarsko stabilizacijo in za razvoj ekonomskega sistema, pa na področju socialnega in kulturnega razvoja in ne nazadnje, tudi glede izpolnjevanja sindikalne organiziranosti po sprejemu novih ustav.

Sklepi in naloge XI. rednega občnega zbora Občinskega sindikalnega sveta Velenje zavezujejo vse osnovne organizacije sindikata, vse sindikalne konference v organizacijah združenega dela, pa tudi vsa občinska vodstva sindikatov in sam Občinski svet Zveze sindikatov Velenje. Vsi organi morajo pripraviti, v skladu

s sklepi in programom nalog, načrte lastnega delovanja. Pri pripravi teh akcijskih dokumentov morajo upoštevati stanje in temeljni organizaciji združenega dela oziroma v osnovni organizaciji sindikata, ali pa na širšem področju.

Delovna usmeritev Občinskega sindikalnega sveta Velenje bo tako le okvirna usmeritev za kar najbolj usklajeno delovanje Zveze sindikatov v Šaleški dolini, zagotovi pa naj dosledno in učinkovito reševanje vseh tistih nalog, na katere so opozorili delegati na XI. občnem zboru Občinskega sindikalnega sveta Velenje.

Sklepi in program nalog so, lahko rečemo, akcijski, saj so določeni roki in tudi nosilci posameznih nalog. Številne naloge pa bodo vseskozi „zaposlovali“ sindikate v Šaleški dolini. Naj za uvod nastoje mo le nekaj najpomembnejših nalog s področja organizacijske dejavnosti. Tako bodo v organizacijah Zveze sindikatov na območju občine Velenje do začetka septembra sklenili javno razpravo o

predlogu statutarnih dogovorov in o organiziranosti ter delu v Zvezi sindikatov. Sodelovali bodo z občinskim vodstvom Zveze mladine in Socialistične zveze pri pripravi dokumentov o organiziranosti in delovanju teh družbeno političnih organizacij. Do meseca novembra bodo pripravili gradivo za občni zbor osnovnih organizacij sindikata. Pripravili pa bodo tudi predlog pravilnika za podeljevanje priznanj ob Dnevu samoupravljalcev. Hkrati s pripravami na VIII. kongres Zveze sindikatov Slovenije in na VII. kongres Zveze sindikatov Jugoslavije bo tekla akcija za oceno določil o sindikatu v statutih temeljnih organizacij združenega dela in organizacij združenega dela.

Precej nalog čaka velenjske sindikate v prihodnjem obdobju tudi na področju kadrovske politike. Stalna naloga bo izpopolnjevanje izbora kadrov za vodilne dolžnosti v občinskih

sindikalnih konferencah, vključili pa se bodo tudi v priprave za stalno evidentiranje možnih kandidatov za člane delegacij. Uredili bodo tudi pregled o vseh dosedanjih sindikalnih delavcih na področju občine Velenje. Pregledali pa bodo če, kako uveljavljajo in kako je urejena samoupravna delavska kontrola v temeljnih organizacijah združenega dela in v organizacijah združenega dela.

V sklepe in program dela pa so zapisali tudi konkretne naloge s področja samoupravljanja, izobraževanja in kulture, priprava na splošni ljudski odpor, obveščanja in politične propagande, nadalje s področja telesne kulture, športa in rekreacije, pa naloge v zvezi s samoupravnim sporazumevanjem o delitvi dohodka in osebnih dohodkov in, končno, tudi naloge s področja pravne pomoči članom sindikata. Podrobneje pa bomo o teh prihodnjih nalogah Zveze sindikatov v občini Velenje pisali v prihodnji številki.

Zgledu Velenja morajo slediti

še druga področja

Kot smo že poročali v prejšnji številki sta obiskala v sredo, 14. avgusta Velenje predsednik centralnega komiteja zveze komunistov Slovenije France Popit in predsednik slovenske gospodarske komisije Andrej Verbič.

Najprej so ju predstavniki občinskega sveta Velenja seznanili s prizadevanji za izboljševanje samoupravnih odnosov in za uveljavitev nove sa-

činje Velenje, Vlado Zakošek. Dejal je, da bodo temeljne organizacije združenega dela razpravljale o samoupravnem sporazumu o združitvi šestih

hkrati pa zagotovila tudi družbeno bolj angažirano šolo. Seveda bo treba temu primerno prilagoditi tudi delovni čas.

Predsednik slovenskih komunistov je nato predlagal, naj bi v občini (morda na eni izmed šoštanjskih šol) že v jeseni začeli uvajati celodnevno šolo.

Po pogovorih v Velenju sta France Popit in Andrej Verbič šli v Zibiko, kjer sta si najprej ogledala gradbišče nove šole solidarnosti občanov in delovnih ljudi velenjske občine Zibiki, zatem pa sta sešla na pogovore s predstavniki velenjske in šmarske občine ter krajevne skupnosti Zibika.

Ob tej priložnosti je France Popit dejal: „Pobuda Velenja je zelo pametna. Treba je iti po tej poti naprej. Slediti bi ji morala tudi druga slovenska mesta – Kranj, Maribor, Celje, Novo mesto...“ (občani mesta Ljubljane pa je medtem akcija Velenjčanov že spodbudila, saj so sklenili, da bodo zgradili na Kozjanskem eno šolo). „Vsakdo naj naredi eno šolo, zida pa naj jo velenjsko podjetje Vegrad z novimi elementi, kar bo pocenilo gradnjo... Dobro je, da je stvar krenila naprej. Čimveč se mora narediti do zime. Treba bo pritegniti tudi domače dejavnike. Ljudje si morajo drug

Čeprav je sonce neznosno pripekalo, se je ugledni gost ustavil sredi gradbišča, kjer je stekel kratek pogovor s predstavniki šmarske občine in graditeljem Vegradom.

dejal, da si bodo ljudje bolj težko pomagali med sabo. „Problem je v tem, ker se na to gradnjo niso pripravljali. Posameznik, ki je ostal brez strehe, si druge ne bo mogel narediti, ker nima prihrankov. Če pa bo moral vlvitati v hišo, se boji, da

stanovanj za učitelje.“ „Načrti so, Vegrad pa bo gradil blok,“ se je glasil odgovor. Prav tako so se vsi strinjali z mnenjem ravnatelja šole, da je treba čimprej pomagati tudi starim, obnemoglim ljudem, ki si sami ne morejo pomagati ne z delom, ne s

Prilohu v Velenju si je ogledal predsednik centralnega komiteja zveze komunistov Slovenije France Popit najprej razstavni pano o delu v Zibiki.

France Popit se je sešel na pogovore s predstavniki skupščine, družbenopolitičnih organizacij, temeljne skupnosti in šolstva.

upravne organiziranosti v teh organizacijah združene. V zvezi s tem je politični sekretar občinskega komiteja ZKS Velenje Franjo Korun daril, da iščejo v rudarsko-energetskem kombinatu, karni gospodinjstve opreme in gradbeno industrijo podjetju Vegrad Velenje v šoštanjski tovarni usnjačnosti za ustanovitev novih ZD. Ob tem je France Popit pomnil, da je treba v prizadevanju za izboljševanje samoupravnih odnosov vključiti čimprej delavce iz neposredne proizvodnje.

o nadaljevanju pogovorov so predstavniki skupščine, šolstva in temeljne izobraževalne skupnosti Velenje seznanili gosta iz občine s pripravami za združenje osnovnega šolstva v Šaledolini. O tem je podrobno govoril podpredsednik iz tega sveta in predsednik komisije, ki jo je v ta namen imenoval izvršni svet skupščine ob-

osnovnih in posebne šole v občini prihodnji mesec, oktobra bo pripravljen statut, do konca leta pa bodo nato dokončno konstituirali novo osnovnošolsko organizacijo združenega dela – vzgojno izobraževalni zavod občine Velenje. Vlado Zakošek je navedel tudi razloge, o njih smo obširno pisali že v 30. številki Našega časa, zaradi katerih smo se v šaleški dolini odločili za združitve osemletnih in posebnih šol. Franjo Arlič, ravnatelj osnovne šole Gustav Šilih pa je spregovoril o samoupravljanju oziroma o tem, kakšni bodo samoupravni odnosi v tej novi skupnosti.

France Popit se je še zlasti podrobno zanimal, kakšne so možnosti za uvedbo celodnevnega šolanja otrok v velenjski občini. Poudaril je, da moramo v Sloveniji čimprej začeti s to akcijo, katera naj bi zagotovila boljši pouk in v zvezi s tem manjši osip na šolah, zmanjšala socialne razlike med učenci,

Nekaj po pol dvanajsti uri je France Popit skupaj z Andrejem Verbičem, Nestlom Žgankom in Franjom Korunom prispel v Zibiko, kjer so ga sprejeli predstavniki šmarske občine in Vegrada, ki gradi šolo v Zibiki.

drugemu pomagati. Gojiti iluzije, da bo vsak dobil postavljeno hišo, je nesmiselno. Ne gre le za enostavno obnovitev stare bajte, ampak tudi za modernizacijo. Zato bo moral tudi vsak sam nekaj prispevati.“

Jožko Lojen, predsednik šmarske občine je v zvezi s tem

bo zanemarjal posestvo.“

Tudi predsednik krajevne organizacije socialistične zveze in ravnatelj zibiške osnovne šole Tonček Gaberšek se je zahvalil Velenjčanom, ker bodo veliko prej kot drugi kraji dobili novo šolo. Opozoril pa je na drug problem. „Šola bo stala ni pa

kreditom. Poleg tega so na sestanku v domačiji, ki leži le nekaj metrov v stran od prostora, kjer bo stala nova osnovna šola, še poudarili, da bi morale pomagati pri obnovi stanovanj tudi tiste delovne organizacije, kjer so zaposleni po potresu prizadeti ljudje.

France Popit si je nato ogledal še nekaj domačij, ki jih je poškodoval potres, nato pa je skupaj z Andrejem Verbičem, predsednikom velenjske občine Nestlom Žgankom in političnim sekretarjem občinskega komiteja ZKS Velenje Franjom Korun obiskal še brigadirje delovne akcije Kozjansko 74 v Sentvidu.

Direktor Vegrada Janez Basle je najprej Francetu Popitu razkazal načrte za novo šolo.

NČ

vsak

petek

naš čas

GOSPODARSKI IN POLITIČNI TRENUTEK VOJVODINE

Pogovor s predsednikom izvršnega sveta SAP Vojvodine

Skupina slovenskih novinarjev se je prejšnji mesec mudila v Vojvodini. Obiskala je več podjetij v tej avtonomni pokrajini, nazadnje pa so se novinarji iz Slovenije pogovarjali s predsednikom izvršnega sveta SAP Vojvodine Nikolo Kmezičem. V nekaj nadaljevanjih bomo v Našem času objavljali najznačilnejše izvečke iz tega pogovora, ki ga je pripravil Ljuban Naraks.

Kakšen je sedanjí gospodarski in politični trenutek Vojvodine, kje so vaša razmišljanja in hotenja?

N. KMEZIČ — V Vojvodini se te dni, tako kot v vsej državi, veliko ukvarjamo z gospodarskimi gibanji. Ta so pri nas precej pozitivna, so pa tudi ugodna z gledišča v vsej deželi. To pomeni, da uresničujemo temeljne naloge iz resolucije o ekonomski politiki Jugoslavije v tem letu, t.j., da povečamo proizvodnjo. Pri nas v Vojvodini je stopnja rasti močno nad jugoslovanskim povprečjem. V prvih šestih mesecih je znašala 15,1, medtem ko je v Jugoslaviji 9,8 odstotkov. Ustrežno temu rasteta tudi dohodek in ostanek dohodka. Zavaljo tega pričakujemo, da bomo leto 1974, kljub nihanjem sredi leta in morebitnemu znižanju proizvodnje v poletnih mesecih, zaključili nad predvidenimi 8 odstotki rasti. Menimo, da je to zelo ugodno, saj ob enem raste tudi produktivnost.

So morda tudi negativni elementi v razvoju vojvodinskega gospodarstva?

N. KMEZIČ — Seveda so. Med prve spada uvoz, ki je prvič presejel izvoz, čeprav je tudi ta znatno večji. To je slabo. Do takšnega stanja med uvozom in izvozom je prišlo tudi zaradi tega, ker smo uvozili velike količine nafte. Seveda to ni zgolj problem Vojvodine, temveč tudi Slovenije in drugih. Na žalost je velik tudi uvoz hrane. Samo za uvoz pšenice smo v Jugoslaviji

dali 150 milijonov dolarjev. To je negativno za razvoj jugoslovanskega gospodarstva. Naraščanje cen je pravgotovo najbolj kritična točka v naši državi.

Kakšna so vaša prizadevanja za odpravljanje teh negativnih elementov?

N. KMEZIČ — Prizadevamo si, začenši od osnovne organizacije združenega dela do občinskih skupščin, zbornice in vseh drugih ustanov, da sedanji trend kolikor je mogoče zadržimo in leto dobro zaključimo, ker je to zelo pomembno za start v prihodnjem letu, da imamo višji nivo in od tu krenemo v prihodnji srednjeročni program. Kot pokrajina smo namreč v relativnem zaostajanju v razvoju v primerjavi z drugimi regijami. Naj navedem samo en značilni podatek: pred vojno je bila Vojvodina na drugem mestu, takoj za Slovenijo, sedaj pa smo nekje na predzadnjem mestu.

Kateri problemi vas najbolj okupirajo?

N. KMEZIČ — Dejansko problem kmetijstva v celoti, ker se je medrepubliški in pokrajinski dogovor o razvoju kmetijstva znašel pod vprašajem, pod vprašanjem se je namreč znašlo njegovo uresničevanje. S tem dogovorom, ki smo ga sprejeli že pred dvema leti, smo določili nekatere odnose in cene, ki se oblikujejo na stroškovnem principu, ne da bi šli v korak s svetovnimi cenami. Šest mesecev je minilo, stroški proizvodnje pa so izredno narastli. Podražilo se je vse tisto kar upravlja kmetijstvo: električna energija, nafta, vsa goriva, rezervni deli in še drugo. Umetna grojila so dražja kar za 52 odstotkov. Pomeni, da se je ves reproduktivni material v kmetijstvu močno podražil, v kmetijstvu pa niso korigirane cene na stroškovnem principu. Jasnó je, da je takoj prišlo do negativnih gibanj, do

izračunavanja vsakega posameznika, tako zasebnikov kakor tudi proizvajalcev v socialističnem sektorju.

Dogovor smo sicer ocenjevali kot zelo dober, čeprav so v njem še nekatere pomankljivosti. Stalno smo govorili in govorimo še sedaj, da moramo drugi dogovor doseči na podlagi izkušenj in ga bolje koncipirati. Kljub vsemu pa je bila to solidna osnova in stimulacija za zasebne proizvajalce in delavski razred na kmetijskih gospodarstvih. Na gospodarstvih je v državi okrog 200 tisoč delavcev, od tega pri nas v Vojvodini 123 tisoč. To ni majhno število. Vendar smo v zadnjih dveh, treh mesecih bili v položaju, ko smo morali dokazovati, da je potrebno sprejeti sporazume spoštovati. Nič drugega, samo da se spoštujete sprejeti. Na prvem mestu je problem živinoreje. Delovali so objektivni momenti, prepoved mesa in to najbolj kakovostnega ter otežen plasma drugih vrst mesa, predvsem svinjskega. Ker govorimo o svinjskem mesu, mislim na konzerve, ker je Vojvodina največji proizvajalec in izvoznik na zahodno tržišče.

Za takšen položaj je več razlogov. Eno so ti objektivni in jih moramo akceptirati, t.j. svetovno tržišče. Toda tu lahko izluščimo nek zaključek. V svetu imamo odprto za prodajo mesa enega ali dva tržišča. To nihče ne dela. Imamo veliko proizvodnjo, v njej napredujemo in stimuliramo živinoreje. Brez ko je odpovedal en veliki trg, kot je naprimer italijanski, smo imeli takšne zaloge mesa, da nismo vedeli kam z njim. To pomeni, da moramo poiskati znatno večja tržišča in večje število. Če nekeje zataji, lahko izvozimo drugam. V tej smeri zdelo nekaj delamo, vendar zelo počasi. Najti in odpreti nova svetovna tržišča, niti ni lahko. Predvsem mislimo, da moramo prodre na bližnji Vzhod, v neuvrščene dežele. Z njimi moramo začeti izmenjavo.

DALJE PRIHODNJI

● ODMEVI NA NAŠE SESTAVKE

Sklep sveta krajevné skupnosti Šoštanj

Svet krajevné skupnosti Šoštanj je na svoji seji dne 30. 7. 1974 po razpravi o člankih objavljenih v javnih občilih v zvezi z razrešitvijo funkcije predsednika Gošnik Ivana in skopo odmerjenih sredstev komunalnega sklada krajevnih skupnosti Šoštanj za leto 1974 zaradi pravilne obveščenosti bralcev — občanov med drugimi sklepi sprejel tudi naslednji sklep, ki se glasi:

„V zvezi s članki v javnih občilih — predvsem o „Ne smemo odstopati od stališč“ in o „Nesoglasja na rovaš koga“, ki sta bila objavljena v tedniku „Naš čas“ (številka 27 in 26/1974), kjer niso objektivno prikazana dejstva o nesoglasju med občino in krajevno skupnostjo. Pri tem je prizadet celoten svet krajevné skupnosti, — ker nesoglasja ni, — res pa je, da ni pravične delitve sredstev, — ni pa res, da hoče svet krajevné skupnosti Šoštanj vsa sredstva, ki se zberejo na področju Šoštanja za sebe, — hoče pa sodelovati pri pravični delitvi sredstev in pomagati ostalim krajevnim skupnostim. Sklepe, ki jih je na zadnji seji dne 1. 7. 1974 sprejel svet krajevné skupnosti, ni sprejela skupina ljudi, temveč so jih sprejeli izvoljeni člani sveta krajevné skupnosti Šoštanja.“

Zaradi objektivne obveščenoosti občanov se sklone, da se mora objaviti v tedniku „Naš čas“ objektivni odgovor sveta krajevné skupnosti na omenjena članka.“

Obrazložitev:
Res je, da je na prošnjo tov. Gošnik Ivana svet krajevné skupnosti Šoštanj na seji dne 1. 7. 1974 istega razrešil funkcije predsednika, ki pa je ostal še nadalje član sveta krajevné skupnosti.

Do izvolitve novega sveta pa bo to funkcijo opravljal dosedanja podpredsednik Volk Miloš.

Res je, da je bil zbor občanov ta rat, ko so se izvolili člani sveta krajevné skupnosti, pozneje jih ni bilo, pač pa so bili zbori volilcev, sestanki in konferenca SZDL, kandidacijske in volilne konference, partijska konferenca in sestanki, sestanki delegatov KS na katerih je bila obravnavana krajevná problematika in sprejemanje programov dela, tako da so

občani bili seznanjeni s poročili o delu in potrebah v krajevní skupnosti.

O nastalem položaju v krajevní skupnosti zaradi razrešitve predsednika sveta na njegovo prošnjo je razpravljaj aktiv družbeno-političnih predstavnikov ob navzočnosti novinarjev in sklenil, da se naj pripravijo potrebni podatki in problematika kraja, ki naj bi jo predložili v razpravo Izvršnemu svetu Skupščine občine Velenje po predstavniku SKS Volk Milošu, predsedniku delegacije KS Gušič Ivanu, predsedniku MK SZDL Navodnik Stankotu in Primožič Martinu.

O programu komunalnih del in planu potreb po finančnih sredstvih za 1974 leto s problematiko kraja je razpravljaj svet ponovno na svoji seji dne 30. 7. 1974 in sprejel skróčeni program, ki je bil z zapisnikom seje dostavljen IS SOB in OK SZDL Velenje, ki bo podlaga za razpravo delegacije s predsednikom IS SOB in ostalimi odgovornimi občine, katere dan še ni določen.

Z razrešitvijo funkcije predsednika Gošnik Ivana, ki je imel na skrbi izvajanja programa komunalnih del skozi vseh šest let in za izvajanje istih uspešno zbiral sredstva, če tudi večkrat pod zelo težkimi pogoji, vendar nikoli brez družbenega in samoupravnega dogovora, ki bi ustvarjalo pogoje za nerazumevanje družbenih potreb v občini. Ni namen povečevati prizadevanja predsednika in celotne gube sveta krajevné skupnosti, povedati pa je potrebno da je v zadnjih šestih letih mesto Šoštanj, dobilo povsem drug videz z novimi cestami, kanalizacijo, elektrifikacijo, igriščem za športno udejstvovanje, otroškimi igriščem, zelenicami, nasadi in parkom, s čemer pa še ni

izvršen celoten program predvidene komunalne ureditve mesta. Zaradi skopo odmerjenih finančnih sredstev, ki so določena za krajevno skupnost ne bo mogoče v celoti izvršiti programa del zato, ker o zbranih sredstvih ni bilo predhodne obravnave in samoupravnega sporazuma za delitev sredstev namenjenih za potrebe krajevné skupnosti in splošne potrebe ostalih krajevnih skupnosti in družbenih potreb, ki bi se z ozirom na samoupravljanje moralo doseči med vsemi zainteresiranimi samoupravni sporazum. Svet krajevné skupnosti podpira solidarnost in pomoč krajevnim skupnostim zato tudi ni nikoli zahteval vseh sredstev, ki se zberejo na njenem področju, hoče pa, da se zbrana sredstva pravično delijo z ozirom na število prebivalcev in krajevnih potreb. Zato je očitek Svetu krajevné skupnosti neupravičen, da želi vsa sredstva od mestnih zemljišč za potrebe Šoštanja.

Toliko v pojasnilo za boljše razumevanje nastalega položaja v krajevní skupnosti Šoštanj, katere svet pripravlja izčrpno poročilo o dosedanjem delu in o programu del za 1975 leto, ki bo podan na prihodnjem zboru občanov, ko se bodo volili novi člani sveta krajevné skupnosti Šoštanj, o predvidenih kandidatih naj bi občani dali svoje predloge IO SZDL Šoštanj, da bo kadrovska komisija lahko na zboru občanov predlagala najboljše, delavne in sposobne kandidate za novi svet krajevné skupnosti.

MILOŠ VOLK

v. d. predsednik SKS Šoštanj

PRIPIS UREDNIŠTVA:

Sklepe sveta krajevné skupnosti Šoštanj smo objavili v celoti. Nismo jih oblikovno niti slovnično popravili. Da pa bodo občani še bolj obveščeni, objavljamo še šest sklepov, ki jih je tajništvo krajevné skupnosti poslalo 8. julija KO SZDL Šoštanj, občinski konferenci SZDL Velenje, občinskemu komiteju ZKS in izvršnemu odboru skupščine občine Velenje.

Tudi teh šest sklepov nismo lektorirali.

Med pomembnimi sklepi, ki jih je svet krajevné skupnosti Šoštanj sprejel na svoji seji dne 1. 7. 1974 so naslednji:

1. Svet KS Šoštanj se nikakor ne strinja z delitvijo sredstev iz komunalnega sklada, po kateri bi krajevni skupnosti pripadalo le 650.000,00 ND. Če se ta delitev ne bo spremenila tako kot je bilo predlagano oziroma, da bi krajevná skupnost Šoštanj odločala o delitvi sredstev, ki ji po odloku pripadajo, je treba zadevo odstopiti javnemu pravobranilstvu.

2. Svet krajevné skupnosti se tudi ne strinja z odločitvijo občine, da prenosne naloge in čeke podpisujejo osebe, ki jih je pooblastila občine. Kolikor pa finančni servis na občini prevzame vse knjigovodske posle za krajevno skupnost Šoštanj, vključno investicijo kulturnega doma in obračun osebnih dohodkov za zaposlene pri KS Šoštanj, potem bi svet ta predlog ponovno proučil, sicer pa je na

sestanku s predstavniki KS bilo dogovorjeno, da za KS Šoštanj zaenkrat ostane tako kot je bilo doslej.

3. Organi občine bi morali o tako važnih zadevah kot je financiranje krajevnih skupnosti in o finančni tehniki poslovanja KS, predhodno sporočiti svetom krajevnih skupnosti, da bi lahko o njih razpravljali in sprejemali ustrezne sklepe.

4. Da ni nobene potrebe niti koristi po ustanavljanju dveh ali celo treh krajevnih skupnosti v Šoštanju, ker imajo občani mnoge možnosti za sodelovanje v krajevni samoupravi tako v svetu KS, kot delegati KS in KO SZDL.

5. Predsednik sveta krajevné skupnosti Šoštanj Gošnik Ivan je predlagal svetu, da ga razreši dolžnosti predsednika sveta KS. Svoj odstop je motiviral s tem, da je preobremenjen v službi in pri gradnji svoje hiše ter da svoje funkcije ni mogel uspešno opravljati, ker pri občinskih organih ni bilo razumevanja in so glasnosti.

Glede na to, da člani smatrajo, da se problemi Šoštanja s strani občine zapostavljajo in zaradi tega ni mogoče izvesti svojih programov pod kompletno odstop.

Na prigovor predsednika krajevná skupnost ne more biti brez sveta KS, se sprejelo sklep, da se predsednika KS dolžnosti, svet KS pa do izvolitve novega sveta KS še ne vrši svojo funkcijo. Funkcija predsednika pa prevzame tako do izvolitve novega sveta KS sedanji podpredsednik VOLK MILOŠ. Krajevná skupnost v sodelovanju KO SZDL osnovne organizacije ZK Šoštanj naj čimprej pripravijo gradivo za zbor občanov, na katerem morajo obravnavati in prečeti vprašanja in izvoliti svet krajevné skupnosti Šoštanj.

6. Od skupščine občine Velenje je zahtevali čisto Statuta občine Velenje in spremembami in dopolnitvami, ki so jih predlagale krajevné skupnosti in druge društvene politične organizacije.

● NAJNIŽJI OSEBNI DOHODEK V ŠALEŠKI DOLINI OD SEPTEMBRA 1.725 DINARJEV

Predlog skupne komisije

Na 4. seji je skupna komisija zbora udeležencev družbenega dogovora o usklajevanju meril za razporejanje in delitev osebnega dohodka za območje občine Velenje sklenila, da znaša najnižji osebni dohodek delavca, ki dela polni delovni čas in ki dosegá normalni delovni uspeh najmanj 70 ods. poprečnega mesečnega neto osebnega dohodka na zaposlenega v občini Velenje v preteklem letu. Po podatkih oddelka za gospodarstvo Skupščine občine Velenje je znašal lani poprečni mesečni neto osebni dohodek na zaposlenega 2.465 dinarjev, torej naj bi znašal najnižji osebni dohodek na zaposlenega v Šaleški dolini od 1. septembra 1974 naprej 1.725 din.

Skupna komisija zbora udeležencev vsem organizacijam združenega dela na območju občine Velenje priporočila, da v mesečnih načrtih, in sicer v skladu s predvidenim gospodarskim uspehom, določijo najnižji osebni dohodek na zaposlenega, ki pa ne more biti manjši od 1.725 dinarjev.

Vsem osnovnim organizacijam sindikata skupna komisija zbora udeležencev predlaga, naj čimprej ugotovijo, koliko zaposlenih je v posamezni organizaciji združenega dela, ki prejema manj kot 1.725 dinarjev mesečnega osebnega dohodka in koliko sredstev je potrebnih za to, da popravi te osebne dohodke v skladu s sklepom komisije.

Omenimo naj, da je bil zdaj najnižji dovoljen mesečni osebni dohodek na zaposlenega, seveda za polni delovni čas in za normalni delovni uspeh, Šaleški dolini 1.479 din.

● KAKO V TEMELJNIH ORGANIZACIJAH ZDRUŽENEGA DELA V MISLINJSKI DOLINI URESNIČUJEJO DOLOČBE "SINDIKALNE LISTE" (II):

NAGRADE VAJENCEM PREMAJHNE

● V PRIHODNJE LETNO OKROG 1 MILIJON DINARJEV ZDRUŽENIH SREDSTEV ZA ŠTIPENDIJE V MISLINJSKI DOLINI:

Pomoč vsem sposobnim

Še pred podpisom samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in dijakov je iniciativni odbor za podpis tega samoupravnega sporazuma objavil razpis za štipendije za novo šolsko leto 1974/1975. Vse organizacije združenega dela z območja Mislinjske doline so namreč pred tem zagotovile, da bodo podpisale samoupravni sporazum o štipendiranju učencev in dijakov.

V posebnem skladu, s katerim bo upravljala skupna komisija podpisnic sporazuma, bodo združevali sredstva v višini 0,5 % od izplačanih bruto osebnih dohodkov. Tako bo letno na voljo okrog 1 milijon dinarjev združenih sredstev, štipendijo pa bo tako prejel pravzaprav vsak, ki je sposoben za šolanje oziroma študij. Med drugimi bodo s temi združenimi sredstvi pomagali tudi mladim kmečkim fantom in dekletom pri šolanju v kmetijskih šolah, prav tako pa tudi vajencem v času teoretičnega pouka.

V Slovenj Gradcu so prepričani, da se bo po podpisu samoupravnega sporazuma o štipendiranju učencev in dijakov povečalo število dijakov in študentov iz delavskih in kmečkih družin. Združena sredstva bodo omogočila tako prenekateremu, da si bo pridobil višjo izobrazbo, kot pa bi si sicer.

V prejšnji številki „Našega časa“ smo že zapisali, da je Služba družbenega knjigovodstva, podružnica Maribor, pripravila analizo o tem, kako v organizacijah združenega dela na območju občine Slovenj Gradec uresničujejo določbe „sindikalne liste“. Tokrat bomo posredovali ugotovitve o nagradah učencem v gospodarstvu, nadalje o porabi sredstev za strokovno izobraževanje, pa o regresih za letni dopust ter o odpravninah delavcem in o nagradah ob delovnih jubilejih.

NAJNIŽJA NAGRADA — 150 DINARJEV

Ugotavljati je mogoče, da nekatere organizacije združenega dela še zmeraj izplačujejo nagrade učencem v gospodarstvu v nižjih zneskih, kot so določeni v „sindikalni listi“. V petih organizacijah združenega dela so nagrade nižje, kot pa bi morale biti. Za prvi letnik, na primer, daje Brivsko frizerski salon „Maja“ le 150 din. nagrade, MERX Celje — enota Slovenj Gradec 200 din., Kolinska — TOZD Slovenj Gradec 250 din., Elektro Celje — poslovna enota Slovenj

Gradec od 350 din naprej, Tovarna usnja Slovenj Gradec pa 450 dinarjev. Ob tem je zanimiva tudi ugotovitev, da izplačujejo pri „Maji“ in pri Merxu za šolanje v 3 letniku le po 300 dinarjev nagrade, Kolinska — TOZD Slovenj Gradec 400 din., NAMA Ljubljana — TOZD Slovenj Gradec in Kmetijska zadruga Slovenj Gradec pa po 500 dinarjev. Razlike so preočitne, zato bo potrebna takojšnja akcija, do organizacije združenega dela iz Mislinjske doline uskladijo izplačevanje nagrad učencem v gospodarstvu z določbami sindikalne liste.

NEIZKORIŠČEN DENAR ZA STROKOVNO IZOBRAŽEVANJE

Analiza Službe družbenega knjigovodstva ugotavlja, da nekatere organizacije združenega dela v razdobju januar — maj niso porabile niti dinarja za strokovno izobraževanje, kar 6 manj kot 1 % od izplačanih bruto osebnih dohodkov, le tri organizacije združenega dela pa so za strokovno izobraževanje porabile več kot 1 % od izplačanih bruto osebnih dohodkov, in sicer Gradbeno podjetje Slovenj Gradec (1,30 %), Elektro — poslovna enota Slovenj Gradec (1,57 %) ter MERX Celje — poslovna enota Slovenj Gradec (2,26 %).

IZPLAČILA REGRESA USKLAJENA S „SINDIKALNO LISTO“

Pet organizacij združenega dela (Kmetijska zadruga,

Kolinska — TOZD Slovenj Gradec, Gostinsko podjetje Pohorje, Maja in Stanovanjsko komunalno podjetje) je izplačalo najnižji regres, to je 600 dinarjev. Najvišji regres za letni dopust (900 dinarjev) pa so izplačali pri Elektro, Industriji delovnih zaščitnih sredstev Prevent, na Veterinarski postaji — ter pri NAMI — TOZD Slovenj Gradec.

V večini organizacij združenega dela imajo usklajeno z določbami „sindikalne liste“ tudi izplačevanje odpravnin delavcev, ko gredo v pokoj. Le pri Brivsko frizerskem salonu „Maja“ je določena odpravnina v višini enomesečnega osebnega dohodka, v Tovarni usnja pa doli delavec odpravnino v višini 2 osebnih dohodkov za staž nad 20 let. V nekaterih organizacijah združenega dela pa še nimajo, kot kaže, izoblikovanih meril za izplačilo odpravnin.

RAZLIČNE NAGRADE ZA DELOVNE JUBILEJE

Polovica organizacij združenega dela, ki jih zajema anketa, izplačuje nagrade za delovne jubileje skorajda tako, kot določa sindikalna lista. Ponekod so nagrade za delovne jubileje določene v stalnem znesku ali pa izročajo zaposlenim praktična darila. V 4 organizacijah združenega dela pa o tem niso sprejeli kriterijev in o tem sproti odloča samoupravni organ.

● OBČANI IN DELOVNI LJUDJE MISLINJSKE DOLINE SO SE NADVSE PRIZADEVNO VKLJUČILI V AKCIJO ZBIČANJA POMOČI PRIZATEMIN PO POTRESU NA KOZJANSKEM:

Prispevek: 900.000 din

Po podatkih, ki nam jih je posredoval tik pred zaključkom redakcije sekretar slovenjgraških sindikatov, Rudi OPREŠNIK, so delovni ljudje in občani občine Slovenj Gradec zbrali za pomoč prizadetim po potresu na Kozjanskem že nad 600.000 dinarjev.

Zasluzka solidarnostnega delavnika za zdaj na žiro račun še ni nakazala Tovarna oblazinjenega pohištva „Nova oprema“ Slovenj Gradec, Splošna bolnišnica Slovenj Gradec pa mora tudi še nakazati 50.000 dinarjev. Pomoč pa zbirajo še zasebni obrtniki. Tako je mogoče pričakovati, da bodo znašali skupni prispevki občanov in delovnih ljudi za pomoč prizadetim po potresu na Kozjanskem z območja občine Slovenj Gradec okrog 700.000 dinarjev. To pa je precej več, kot so sprva računali. Koordinacijski odbor je namreč prvotno izračunal, da bodo znašali prispevki zaposlenih in občanov okrog 450.000 dinarjev.

Svojo solidarnostno obveznost pomoči prizadetim po potresu na Kozjanskem pa je izpolnil tudi že solidarnostni stanovanski sklad občine Slovenj Gradec, ki je prispeval 200.000 dinarjev.

Skupna pomoč Mislinjske doline prizadetim po potresu na Kozjanskem bo torej

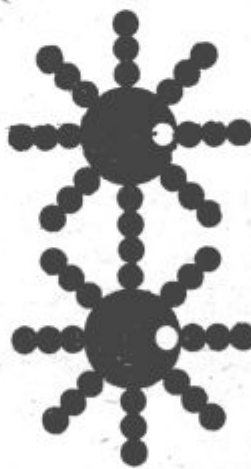
znašala, ko bo v celoti zbrana in nakazana, okrog 900.000 din. Ob tem velja poudariti še, da so skoraj vse organizacije združenega dela iz slovenjgraškega območja tudi hitro nakazale pomoč.

● Statistični podatki o občini Slovenj Gradec

30. junija 1974 je imela občina Slovenj Gradec skupaj 17.706 prebivalcev, od tega 8.737 moških in 8.969 žensk. Na mestnem območju pa je živelo skupaj 5.673 prebivalcev.

Poprečni mesečni neto osebni dohodek je znašal v prvem polletju v Mislinjski dolini 2.589 dinarjev in je bil za 30 % višji kot v enakem obdobju preteklega leta (1.993 din). Poprečni mesečni dohodek na zaposlenega v gospodarstvu je znašal 2.502 din (povečanje za 29 %), v negospodarstvu pa 3.021 din (povečanje za 35 %).

Ob koncu junija je bilo v Mislinjski dolini skupaj 4.897 zaposlenih, ali 9 % več kot v istem obdobju preteklega leta (4.499 zaposlenih). V gospodarstvu so imeli 4.015 zaposlenih, v negospodarstvu pa 882. Število zaposlenih v gospodarstvu je bilo za 10 % višje kot pred letom dni (2.660 zaposlenih).

hotel paka

Gostinsko podjetje PAKA Velenje

Obveščaja In priporočaja

Priporočamo vam, da obiščete restavracijo »JEZERO«, kjer vam vsak dan nudimo sveže postrvi.

Ob dobro pripravljeni ribi in dobri kapljici igra glasba za ples in prijetno razvedrilo. Partija MINI GOLFA za vas, vašo družino in prijatelje.

V hotelu »PAKA« pa si privoščite urico kegljanja.

Bar ie zaradi adaptacije ta mesec zaprt

Nov način računanja porabljene pitne vode

vedno večja dragocnost postaja pitna voda — tudi v Velenju. C kot upravljač vodovoda je v središču prizadevanj, da zajame količine pitne vode ter s tem ublaži pomankanje le — te. V ob cesti Velenje — Dravograd lahko vidijo občani vrtalne gatre Geološkega zavoda Ljubljana, kako vrtajo v globino do 100 m iz teh vrtnin bodo pritekale nove količine pitne vode. To vrtnanje že par mesecev in je v zaključni fazi, tako da bomo začeli liti zajetje in cevovod do že obstoječega cevovoda Huda luknja Velenje, katerega kapaciteta se ni izkoriščena do največje mere. O čas, ko bo mesto Velenje imelo dovolj pitne vode, ni več dvom. V zimi 1974 — 75 bo tako zajetih novih cca 40 l/sek iz tega ročaja.

Ob rob še informacija o kasiranju vodarine pri porabnikih vode iz vodovoda Velenje.

OC Velenje je vsa leta pobirala vodarino za hišne svete pete. Z rastočo številu stanovanj je obseg dela pri izračunu pisovanju listkov na stran-

ko večal. Ker pa so morali biti petnajste v mesecu račun (listki) za stanovanja napisani in pripravljene za kasiranje vodarine preteklega meseca, smo morali premikati odčitavanje vodomeroz proti začetku meseca.

Število stanovanj in s tem število računov (listkov) je do

leta 1974 naraslo tako, da smo od odčitavanja vodarine pa do kasiranja porabljene vode rabili dober mesec časa za izračun vodarine za stanovanje.

Meseca maja 1974 je KOC pobiral vodarino, na listku je bil napisan obračunski mesec april, dejansko pa je bila poraba odčitana na vodomernih že v začetku aprila. Tako so npr. stanovalci v Šaleški 16 plačali maj 1974 vodarino za obračunski mesec

april, dejansko pa je bila ta voda porabljena od 2. marca do 3. aprila 1974.

Nato smo prešli na nov način kasiranja porabljene vode in si-

cer tako, da hišnim svetom na podlagi odčitavanja vodomera zaračunavamo vodarino z izstavljanjem računov za bloke. Na račune, ki smo jih poslali hišnim svetom v juniju, smo namesto obračunskega meseca maj napisali datum odčitkov

vodomera (npr. za HS Šaleška 16 od 3. aprila do 7. maja 1974). Za tak način smo se odločili zato, ker se je z mesecem majem 1974 cena za kub. meter porabljene vode povečala. Tako smo se izognili komplikacijam, ki bi sicer nastale, če bi napisali porabo za obračunski mesec maj (že nova cena pitni vodi) dejanska poraba pa je bila v mesecu aprilu in s tem zaračunana stara cena za m3 porabljene vode.

Na računih, ki so bili poslani v mesecu juliju za porabljeno in zaračunano vodo za mesec maj (npr. HS Šaleška 16 od 7. maja do 28. maja 1974) pa smo že zaračunali novo ceno za m3 porabljene vode.

Zato porabniki pitne vode zaradi prejšnje tehnike računa-

Predkon-gresne priprave slovenj-graških sindikatov

Tudi v osnovnih organizacijah sindikata in v organih Zveze sindikatov na območju občine Slovenj Gradec so že začeli s pripravami na slovenski in jugoslovanski kongres Zveze sindikatov. Za kongres Zveze sindikatov Slovenije bodo izvolili 2 delegata, za kongres Zveze sindikatov Jugoslavije pa enega. V pripravah na kongresa bodo v osnovnih organizacijah sindikata razpravljali o vlogi sindikata po sprejetju nove ustave. Nasploh pa si bodo prizadevali kar najbolj oživiti delo „sindikalne baze“, to je osnovnih organizacij sindikata.

● Seja komiteja OK ZK Slovenj Gradec

Danes, 23. avgusta, bo v Slovenj Gradcu razširjena seja komiteja Občinske konference Zveze komunistov, na kateri bodo med drugim ocenili polletne rezultate gospodarstva v organizacijah združenega dela na območju občine Slovenj Gradec.

Ivanka, kruh je že pečen

Med tistimi domačini v Zibiki, ki jim je junijski potres tako močno poškodoval hiše, da jih bo treba v celoti obnoviti, je tudi 68-letni kmet Janez Bračko. Njegova hiša ima zdaj le še tri stene. Zemlja se je pri njej namreč tako močno stresla, da je enostavno odneslo eno izmed sten.

„Prišli smo s travnika in se pripravljali, da gremo k malici. Nenadoma so se pod nami začela tresti tla. Kar se da hitro smo zbežali ven, pod lipo, ki stoji na dvorišču. Tedaj je zagrnelo in ena izmed štirih sten se je sesula, v hiši pa je zazijalo veliko okno.“ Tako nam je opisal trenutke gorja in strahu prejšnjo soboto Janez Bračko, ko smo se za hip ustavili pri njem, v Zibiki 32.

Njegova kmetija obsega 13 hektarjev zemlje. Od tega je tri hektarje orne zemlje in štiri gozda. Ostalo so pašniki oziroma travniki. V hlevu stoji šest krav in konj ter nekaj svinj. Živina in zemlja zahtevajo pridne in močne roke.

Ivanka Bračko

„Hudo je, hudo,“ je zataral Janez. „Sam nisem več kaj prida za delo, ker me matra astma.“ Pri hiši je še troje pridnih, a nazalost zdaj še zelo drobnih rok. Štirinajstletna Ivanka, šestnajstletni Marjan in Albin, ki je pred nedavnim prišel od vojakov. Preostalih šest otrok pa si je poiskalo bolj trden zaslužek. Zaposlili so se v Celju, Ljubljani oziroma Bohinju. Ivanka je pri hiši edina ženska sila. Devet let ji je bilo, ko so pri hiši ostali brez matere. In drobno dekletce, ki ji na prvi pogled sploh ne bi presodili štirinajst let, ampak precej manj, je moralo k poklicu solarke dodati še enega: postala je tudi gospodinja.

— Je bilo hudo? sem jo vprašal, čeprav bi si lahko bil že sam odgovoril na postavljeno vprašanje.

„Zelo težko je bilo, ker nisem imela časa za učenje. Učila sem se in naloge pisala ob večerih. Spat sem hodila ob pol desetih ali desetih, zjutraj pa sem morala vstajati že ob šestih, včasih pa še prej. Pred odhodom v šolo sem morala doma vse opraviti. Pripraviti zajtrk, pomolsti krave, nakrmiti svinje. Ko sem prišla domov, me je že spet čakalo delo. Kuhanje kosila, delo na polju...“

— Pridejo tudi bratje in sestre, kdaj pomagat?

„Vsako nedeljo pridejo, če le morejo in nam pomagajo.“

— Kaj pa zdaj, ko si končala šolo, je kaj bolje? Ivanka je namreč uspešno končala osmi razred, čeprav je napolnila šole štirinajst let. V šolske klopi je sedla že s šestimi leti.

„Malo bolje je že. Saj lahko zjutraj malo dlje poležim. Ob večerih pa se mi ni treba po delu še učiti.“

— Boš ostala doma na kmetiji ali boš šla morda, kam v uk?

„Zelo rada bi postala natakara. Vendar me ate ne pustijo...“ „Ne morem je pustiti zdoma, dokler ne pride druga,“ je dejal predtem v kuhinji oče; čeprav želi svojim otrokom čimboljše življenje.

— Si se s tem težko sprijaznila?

„Precej hudo mi je bilo. Vendar sem se morala s tem sprijazniti. Pa saj nima kdo služiti in kuhati.“

Čeprav sta Ivanka in Marjan, ki bo tudi ostal doma, dokler se ne bo Albin poročil in prevzel posestvo, še prava otroka, nimata prostega časa. Če pa ga imata, je to le ob nedeljah. Pa še to ne zmerom. Edino razvedrilo jima je radio, televizijo pa hodita včasih gledat k sosedu. Tudi v kino ne hodita.

„Sploh še nisem bila v kinu,“ je povedala Ivanka.

Čeprav živi Ivanka daleč v stran od mestnih ulic, velikih blokov in vrveža, je rada odgovarjala na postavljena vprašanja. Nekoliko otroške

sramežljivosti je pokazala le takrat, ko je zagledala aparat. Da resnično nima prostega časa, mi je najbolje potrdil očetov glas: „Ivanka pridi, kruh je že pečen!“ Komaj sem se dobro zavedel, je že imela v rokah velik lopar, s katerim je jemala kruh iz peči.

Za marsikaj sta Ivanka in Marjan prikrajšana, kar imajo mestni otroci. Resda Ivanka še ni videla filmskega platna; da nista imela veliko časa za učenje; da nista mogla po končani osemletki v poklic. Vendar sta lahko kljub temu ponosna, da že v rani mladosti znata ceniti delo, življenje, čeprav zdaj tega morda še ne občutita. Zato Ivanki iz srca želimo, da bi postala kasneje, ko bo odšla od doma, natakara. Marjanu dober šofer, Albinu pa da bi uspešno gospodaril na trdi kozjanski zemlji.

S. VOVK

V SKORNEM

Kmečki turizem

Pred nedavnim smo obiskali Pirečnikovo domačijo-kot se pravi po domače – v Skornem. Na koncu Šoštanja, tam kjer cesta prečka železniško progo, smo najprej zapeljali v smeri proti Belim vodam. Po nekaj minutah vožnje smo zavili levo v hrib po novi makadamski cesti in se kmalu ustavili ob cesti z napisom bife. Nekaj deset metrov pod cesto stoji Pirečnikova oziroma Vrabičeva domačija. Ob visoki in novi hiši smo opazili še eno tablo, tokrat precej večjo. Pirečnikovi so se že pred dvema letoma začeli preusmerjati v živinorejo.

S table pa je razvidno, da se ukvarjajo tudi s kmečkim turizmom, imajo pa tudi bife.

Na dvorišču nas je prijzno pozdravila gospodinja Ana Vrabičeva in nas povabila v hišo. Ustavili smo se na pol poti. Na veliki verandi, kjer so postavljene mize in stoli.

Imate veliko zemlje, nas je najprej zanimalo?

„Triintriideset hektarjev. Od tega deset obdelovalne.“

— Zakaj ste se začeli preusmerjati?

„Vse manj je ljudi, ki še hočejo delati na zemlji. Včasih smo jih lahko dobili. Če je bilo

treba, tudi dvajset. Danes pa se marsikomu že kar zameriš, če mu rečeš, naj ti pride pomagat.“

— Kaj pa naslednika ste si zagotovili?

„Doma bo ostal sin. Končal je kmetijsko šolo v Šentjurju. Zelo priden je. Zdaj ga ni doma, ker smo mu dali štiri dni dopusta. Z dekletom sta odšla na morje.“

— Imate veliko živine?

„Osem krav, ostalo pa so pitanci.“

— Ste s preusmeritvijo že končali?

„Radi bi si še hlev preuredili na odplakovanje... Ta hlev še uredim, potem pa se ne bom več toliko matrala.“

— Letos ste se začeli ukvarjati še s kmečkim turizmom?

„Večkrat se je pri nas ustavil kdo in dejal, kako lepo bi bilo, če bi bila tukaj kakšna gostilna. Vendar sprva ta zamisel ni bila uredničkiva. Ni bilo ceste. Kaj bi nam koristila gostilna, če pa ni bil možen dostop z avtomobilom. Velike možnosti so se odprle lani, ko smo za dan republike dobili novo cesto, ki sicer ni asfaltirana, je pa zato dovolj široka za avtomobile. Lotili smo se dela in prvega maja letos odprli bife in začeli s kmečkim turizmom. Če bi imeli le kmečki turizem, bi bilo premalo.“

— Imate vsak dan odprt?

„Ne. Le ob sobotah in nedeljah. Če pa kdo pride čez teden, ga seveda postrežemo. Saj je zmerom kdo doma. Največ streže sin, ki se je najbolj zagrizel, da bi začeli s kmečkim turizmom.“

Da je to res, smo se lahko sami prepričali. Saj je naša sogovornica med pogovorom postregla tudi nekaj domačinov, ki so za nami prišli k Pirečniku.

— Oddajate tudi sobe?

„Dve imamo. Nekaj posameznikov se je že zanimalo, da bi prišli na dopust, vendar zgleდა, da ljudje še niso navajeni. Pa tudi le redki vedo za nas.“

— Če govorimo o kmečkem turizmu, potem je treba gostu

Ana Vrabič

nuditi zares nekaj posebne kmečkega. Kaj bi lahko pridobil?

„Domačo hrano-kranjsko klobase, svinjski zelodec, domače salame... ostalo po naročilu.“

Tudi nas je prijzna Pirečnikova Ančka postregla z dobrimi domačimi salamami. Se bomo nam je teknil čisto domač kruh. Prinesti nam je hotel tudi domačega vina, vendar smo ga neradi odklonili. Ne zato, ker nam ne bi bilo zanj ampak zaradi avtomobila...

Iz Skornega smo se zapeljali še proti Gorenju. Vendar nismo čistito do vasi. Ustavili smo se ob tabli: do kmečkega turizma še minut. Pogledali smo na ure pritisnili na plin in zapeljali v hrib. Točno šest minut je trajala vožnja, ko smo se ustavili ob nizki hiši. Bila je zaklenjena. Verjetno je bil kriv temu delavnik, čeprav na tabli ob cestnikjer ne piše, kdaj je odprta oziroma zaprta. Še sreča, da nismo bili žejni in lačni in... da smo se pripeljali z avtomobilom.

S. VOVK

PRVA AKCIJA NA BABNI GORI

Prispevek naših

Že dvakrat preložena delovna akcija na Babni gori na Kozjanskem, ki se izvaja v okviru solidarnostne akcije štirih slovenskih časnikov (Kmečki glas, Večer, Naš čas, Novi tednik), je pred dnevi le doživela uresničitev.

Gradili so cesto od kmetije Zorkovih bratov pri Loki pri Zusmu do vrha Babne gore (cesta Loka pri Zusu-Vinski vrh). Nekatera dela so bila že prej opravljena, tako da so na tej delovni akciji lahko cesto zgradili do kraja. Okoli 20 kmetij je dobilo cesto, precej kmetov iz drugih krajev pa boljše povezavo do svojih vinogradov. Tako je podana osnova za razvoj kmetijstva v tem kraju in mnoge kmetije se bodo lahko hitreje razvijale. Ob ključku delovne akcije nam je Rafko Artiček, predsednik aktivna mladih Vinski vrh dejal: „Na tej delovni akciji je sodelovalo trideset mladincev naše krajevne skupnosti. Ko smo izvedeli za akcijo štirih slovenskih časopisov, smo se takoj odločili za sodelovanje s krajevno skupnostjo Vinski vrh. Prepričan sem, da bo sedaj marsikateri izmed mladih ostal na kmetiji. Take akcije so pri nas še kako potrebne, kajti če ni ceste, tudi novo zgrajena domačija ničesar ne pomeni, še zlasti sedaj, ko se na veliko obnavlja po potresu.“

Spregovorila sta tudi Rudi Artiček, predsednik krajevne skupnosti Vinski vrh in Ivan Krašek, vodja delovne akcije.

Babna gora je doživela svoj dan, dobila je cesto, dobila je tisto, kar so si že desetletja želele babnogorske domačije.

V solidarnostni akciji štirih slovenskih časopisov, katere prva je bila v Babni gori (V septembru in oktobru bodo še tri v Hrstju, Lastniču in Prevorjah) sodelujejo delovne organizacije iz vse Slovenije: Minerva Zalec, REK Velenje – TOZD termoelektrarna Šoštanj, Pinos Rače, SIP Sempeter, Vodna skupnost Nivo Celje, cestno podjetje Celje, MTT, TAM, Lek Ljubljana, Feralit Zalec, Slovenijašport Ljubljana, Saturnus Ljubljana, Hmezd Zalec, Cevovod Maribor, GG Celje, Toplovod Velenje, Vegrad Velenje, Cinkarna Celje, Zmaj Ljubljana, Zavarovalnica Maribor–PE Celje, Zlatorog Maribor, Semenarna Ljubljana–PE Celje, Zelezarna Store, Kovaška industrija Zreče, Hmezd–Kmetijstvo Šmarje in Kmetijski kombinat Sentjur.

MILAN STANČER

VOBA-VAŠ HIŠNI
SOBOSLIKAR

Voba

z voba barvo boste sami polepšali
svoj dom po lastnem okusu
hitro
enostavno
in poceni

Voba barva-zanesljiva pot do uspeha

ZAVAROVALNICA SAVA

POSLOVNA ENOTA
EKSPLOZITURA
ZASTOPSTVA

CELJE
VELENJE
SLOV. KONJICE
ŠENTJUR
ROGAŠKA SLATINA

Skorno — Florjan

Po valovitih pobočjih skornskih hribov in v soteski Penk živi in deluje okrog sedemsto ljudi, ki so povezani v krajevno skupnost Skorno — Florjan. Verjetno poleg njih samih le še malkodo ve, s kakšnimi problemi se srečujejo in v čem so njihove težave. Zato smo sklenili oditi med nje in jih povprašati o tem in onem.

S ponosom so pripovedovali o življenju ter o sadovih svojega dela.

„Res se je v zadnjih letih stanje v naši krajevni skupnosti bistveno spremenilo. Velik del ljudi je bil zaradi pomanjkanja cest dobesedno odrezan od sveta, zlasti kmetje v Skornem so imeli precej težav, ker niso mogli nikamor niti v živino. S pomočjo sredstev, ki jih je prispevala Skupščina občine Velenje ter z lastnim delom nam je uspelo urediti cesto preko Skorrega, ki povezuje Florjan in Gorenje ter cesto v Belih vodah, ki je asfaltirana. Tako je pripovedoval Rudi Mešič, ki je že sedem let predsednik krajevne skupnosti. O tem, da je cesta bila res nujno potrebna, pričajo podatki, da so občani sami prispevali deset starih milijonov ter na stotine udarniških ur. Posamezniki so delali na cesti tudi po tristo ur in več, namesto tistih, ki so pri tej akciji ostali gluhi. Toda teh je bilo na srečo malo. Nova cesta je pomenila prelomnico, zlasti v življenju kmetov. Cesta je sposobna tudi za ves tovarni promet, zato težav s prevozom v dolino ni več. Usmerjati so se začeli zlasti v živinorejo, ker so pogoji za to najboljše, posebno sedaj, ko lahko prevajajo mleko v dolino.

Martin Vrabič, kmet iz Skorrega je povedal: „Največji problem je bil, ka-

ko naj pripeljamo vse potrebno iz Šoštanja ali Velenja. Sedaj je to urejeno. Tudi jaz sem se odločil za živinorejo in les. Precej imamo sadja vendar ga ne moremo prodati. Našim otrokom pa je cesta odprla možnosti za delo v tovarnah in tako ostajamo na kmetiji sami. Sicer se pa pri vsaki hiši še najde kdo, ki nadaljuje s kmetovanjem.“

Kot je videti, se je v zadnjem času v Skornem vrtele vse okrog cest. Poleg že omenjenih, so uredili ali pa še bodo odseke Acman — Močovnik — Skornšek ter Imperl — Pusovnik — Slemovnik. Skrbi pa jih, kako bodo te ceste vzdrževali, kajti primanjkuje jim sredstev, kljub temu, da so v zadnjem času deležni večjih dotacij. Poskušajo najti skupen jezik s Komunalno obrtnim centrom iz Velenja, da bi prevzel skrb nad urejanjem ceste.

„Izgradnja cest je zahtevala toliko sredstev, da si kaj drugega nismo mogli privoščiti. Sedaj nam je končno uspelo, da bomo dobili novo električno napeljavo s trafo postajo, kajti napetost je bila res izredno slaba. Sami smo morali posekati traso, postaviti stebre ter temelje za postavo. Vzdržujemo tudi obe avtobusni postaji, ki sta na našem področju in smo jih mi tudi postavili.“ Tako je nadaljeval Rudi Mešič. Po njegovih besedah pa ljudem

ni žal za ves vložen trud. Izredno so ponosni na svoje delo in kdor se je že vozil po Skornem bo priznal, da povsem upravičeno.

Kakšni pa so njihovi problemi?

Pravijo, da večjih težav nimajo. V veliko oviro jim je precejšnja raztresenost, ki onemogoča boljše kontaktiranje med kraji.

Morda bi jim te razdalje lahko premostil klubski prostor, v katerem bi se zbirali. Toda tudi tega nimajo. Stanke imajo pri kmetu Polovšaku. Tu se zbirajo predstavniki vseh družbeno političnih organizacij in skupno skušajo premostiti vse zapreke.

Tudi mladi v Skornem nimajo možnosti zabave ali športnega udejstvovanja.

Morda se bo potem, ko bodo dograjene vse ceste, našlo kaj denarja tudi za te objekte. Verjamemo lahko, da bodo rešili tudi ta vprašanja. Poskrbeli so za ceste, poskrbeli za elektriko in zakaj ne bi tudi za svoje prostore! S svojo zavzetostjo in marljivostjo so dokazali, da so se sposobni zoperstaviti vsaki oviri.

Tudi načrtov jim ne manjka. Pripravljene so storiti še marsikaj, da bi bili pogoji za njihovo delo še boljši. Trenutno imajo urejenih preko dvajset kilometrov cest, dogradili pa jih bodo še več, kajti to je jim predpogoj za nadaljnje delo.

Če pa vas bo kdaj zanimalo kako jim je uspelo, se popeljite na postojanke kmečkoga turizma in ne bo vam žal.

J. KRAJNC

Poslovili so se od Karažinca

Predstavniki družbenopolitičnih organizacij in društev krajevne skupnosti Šmartno ob Paki so v petek, 16. avgusta pripravili poslovilni večer predsedniku krajevne skupnosti tega kraja Franju Karažincu, ki odhaja na novo službeno mesto v Maribor.

Franjo Karažinec je prišel v Šmartno ob Paki pred sedmimi leti, in se takoj vključil v delo družbenopolitičnih in drugih organizacij kraja. Med drugim je bil sekretar osnovne organizacije zveze komunistov, več let predsednik prosvetnega društva, lani pa so ga krajinjani soglasno izbrali za predsednika krajevne skupnosti.

V imenu vseh krajanov se je od Franja Karažinca poslovil predsednik krajevne organizacije socialistične zveze Stane Krevzelj ter mu zaželel tudi na novem delovnem mestu veliko uspeha. Predstavniki organizacij in društev kraja so nato izročili Franju Karažincu spominska darila kot zahvalo za njegove zasluge pri uspehih šole, ter na družbenopolitičnem področju.

Ena izmed priljubljenih letniških točk je tudi dom na Paskem Kozjaku. Kot je povedala upravnica doma Franja Zupanič, je največ biskov poleti. Ljudje prihajajo predvsem ob nedeljah in praznikih. Med gosti je največ Velenjčanov, ki hočejo v letni teden zaključiti z odmorom v naravi. Seveda tudi prihajajo tudi iz Šoštanja, Doberne in okoliških krajev.

Avtomobilska cesta in lezuren dom privabita vsako leto več ljubiteljev nara-

ČAS ŽEJE

teh vročih poletnih dneh, prouce neusmiljeno pripeka, poiščemo košček sence, da vsaj za hip skrilu hudi vro-

kaj v senčki? Seveda, koek hladne pijače! Ste že razmišljali, koliko popijete ali morda pozimi? Pustite strani natančno statistiko pogledimo, kaj smo zvedeli vpskem podjetju „Vino“ v rtnem ob Paki, katerega benci se iz dneva v dan jo, da naša grla ne bi ostala

odja prodaje Marjan Komar vedal: „Pivska sezona dovrhunec koncem maja in do septembra. Seveda pa je odvisno od vremena. Če očje prodajamo več, če je to pa manj. V teh mesecih najamo največ piva ter brezolnih pijač, v ostalem

času pa bolj vino in žgane pijače. Vsak dan je na terenu devet naših avtomobilov, ki zalagajo Gornjo in Spodnjo Savinsko ter Šaleško dolino. Poleg tega imamo skladišče v Celju, ki oskrbuje področje do Rogaške Slatine ter Zasavje. V času sezone so naši fantje na poti skoraj ves dan, le pozimi je dela malo manj.“

Kaj hočemo, žeji je treba ustreči. Pa saj bo kmalu konec poletja in raje bomo posegli po skodelici čaja, kot po hladnem pivu. Takrat si bodo v podjetju „Vino“ lahko malo oddahnil. Pa kaj, ko bo prenekateri poleg čaja želel še kaj močnejšega. In poskrbeli bodo tudi za to. Zato na koncu le še tole: zvrnite ga gdaj kozarček tudi na njihovo zdravje!

J. KRAJNC

Pridobitve za šolarje iz Zavodenj

tošnjo zimo šolarje iz Zavodenj ne bo več zeblo. Že v kratkem v šoli uredili centralno kurjavo. Ta bo grela v prihodnje tudi ljudsko stanovanje, kurjava pa je urejena tako, da bo mogoče imeti tudi prostore prosvetnega doma.

ureditev centralne kurjave, družnični šoli Zavodnje so evali Temeljna izobraževalnost Velenje 63.000 dinarjev, Ljubljanska banka, ponika Velenje, 40.000 dinarjev Osnovna šola Karel Denik — Kajuh 10.000 dinar-

Na podružnični šoli v Zavodnjah pa urejajo tudi šolsko kuhinjo in jedilnico. Denar za to pa je prispeval sklad otroškega varstva pri Temeljni izobraževalni skupnosti Velenje.

● Vsaj nekaj imamo

Pravijo, da kdor z malim ni zadovoljen, si velikega ne zasluži. Mladi v Velenju imamo vsaj napis MLADINSKI KLUB, če že kluba nimamo. Sprašujem se le kako dolgo bomo še morali biti zadovoljni z „malim“.

● Labot (Lawamünd)

Avtobusna postaja Velenje. Na tabli številka tri pa napis: Lawamued. Da se temu, — včasih slovenskemu, — kraju reče Labot verjetno vsi vemo. Pa vseeno, vsaj v Sloveniji bi lahko imeli dvojezične napise, če jih že na Koroškem ni.

Petnajsti avgust, ura je pet popoldne. Sončna pripeka že pojenja in na velenjski tržnici je gneča. Prodajalci glasno hvalijo svoje blago. In marsikdo jim „nasede“ ter se ustavi ob stojnici.

Joj, kaj vse ljudje kupujejo! Kaj ko bi še midva poskusila? Štane si ne da dvakrat reči. Že stoji pred prodajalko.

„En zlat poročni prstan, prosim!“

„Zlatega?“ se najprej začudi potem pa takoj znajde ženska: „Tega pa nimam. Ampak kar poglejte si te!“ Pokaže na kup svetlih obročev, ki so se na daleč izognili zlata. Ne vem katera nevesta bi bila zadovoljna s tem „klumpom“.

„Samo 13 dinarjev!“ hoče ženska prepričati Staneta, jaz pa medtem ogledujem stojnico. Cel kup kiča. „Zlate“ verižice, ogledalca (takšna s filmskimi zvezdicami ali pa z božjimi podobami), črna razpela, velike

nabožne slike, pa mali kalimerčki in ... končno nekaj koristnega — navijalke za lase.

Dovolj imava te stojnice. Lotimo se naslednje. Konfekcija. Med drugim tudi kavbojke. Prave italijanske. Tako vsaj pravi napis „super rifle“. Za vsak slučaj vprašam za njihovo pokrelo. Ugotovim, da je pristen samo napis. Kavbojke so domačega izvora.

„Pa zakaj potem napis „super rifle?“ vrtam v prodajalko. Rahlo se nasmehne in nekaj zamomlja. Izgleda, da sem jo spravil v zadrego. Raje odideva naprej.

„Vidite, kwko vam pristaja!“ govori prodajalec moškemu, ki pomejja sukničič.

„Ne lomi ga, no! Poglej to gubo!“ se, po moje opravičeno, vmeša kupčeva žena (?).

Mož pa: „Saj ga bom jaz nosil, ne ti!“

„No, pa naš moški povedo četi je prav ta sukničič!“

Slučajno sva s Stanetom edina moška pred stojnico. Pa še midva se raje pobereva. Komaj zadrživa smeh.

Spet konfekcija. Tokrat bluže, jopice in obleke (ženske). Barve teh stvari so „izredne“. Nekatero so tako kričeče, da človeka, ki je v to oblečen, opaziš iz aviona. Trgovca pa seveda hvali kako je to moderno, pa kakšen kroj, da o čisti volni sploh ne govorimo.

No naju ni hihece prepričal, da bi kaj kupila. Pač, pri starejši branjevki kupiva lubenico. Topla je, ampak vsaj ni kič. Zdaj zavijeva mimo suhe robe, pa mimo copatarja in mimo stojnice s klobuki. Pritegne naju avto, katerega streha je polna kletk. V kletkah pa čebljajo papige, ki jih prodajalec glasno ponuja.

„Veste kako imam rada papige. Dajte mi tistega sivega papagajčka!“ zažrgoli tovarišica srednjih let. Potem razloži, da jih ima doma še nekaj, da pa ji je eden pred kratkim poginil in kako ...

Prodajalec ji medtem, da ptiča v kletko, jaz pa mislim, da bi pri tem čekanju, enako kot pokojni ptič, storil konec.

Ženska očitno še ni zadovoljna. Zaskrbljeno gleda papagaja nekam pod perje in na koncu s strahom v glasu vpraša trgovca: „Pa menda ja nima driske?“

Kar zvilo me je od smeja. Še doma sem se smejal. Pa ne temu vprašanju, ampak tistim ljudem, ki na tržnici kupujejo raznorazno (ne)potrebno kramo. Res je, niso vse stvari kič in nepotrebna krama, ampak mislim, da jih ogromno to ime zasluži. Ljudje pa kupujejo, kupujejo ...

V. V.

Podjetje za distribucijo toplote
„TOPLOVOD“
Velenje

objavlja več prostih delovnih mest

KV KLJUČAVNIČARJEV

OD po samoupravnem sporazumu.

Vloge pošljite na naslov podjetja, komisiji za kadrovska vprašanja.

„KOŠAKI“

TOVARNA MESNIH IZDELKOV MARIBOR, V SESTAVLJENI ORGANIZACIJI ZDRUŽENEGA DELA KMETIJSKO PREHRAMBENI KOMBINAT PTUJ, OBJAVLJA NASLEDNJA PROSTA DELOVNA MESTA V PRODAJALNAH NA TRŽNICI V VELENJU:

1. vodja enote
2. administrator
3. šofer C kategorije
4. čistilka javnih prostorov

PRODAJALNA MESNICA:

5. poslovodja
6. dva sekača
7. dva prodajalca
8. dva blagajničarja

DELIKATESNA PRODAJALNA IN RIBARNICA:

9. poslovodja
10. štiri prodajalce
11. dva prodajalca v ribarnici
12. dva pomožna delavca
13. dva blagajničarja

PRODAJALNA VINA IN BIFEJA:

14. poslovodja
15. dva prodajalca
16. dva točajca
17. dva natakarja
18. kuharica
19. pomožni delavec

POGOJI:

- pod 1: ekonomist ali VK trgovec živilske smeri s 5 let oziroma 10 let delovnih izkušenj
- pod 2: srednja ekonomska šola in dve leti delovnih izkušenj
- pod 3: KV šofer in dve leti delovnih izkušenj
- pod 5: VK mesar in 10 let delovnih izkušenj
- pod 9 in 14: VK trgovec in 10 let delovnih izkušenj
- pod 6: KV mesar in 3 leta delovnih izkušenj
- pod 7, 10, 11, 15: KV trgovec živilske smeri in 3 leta delovnih izkušenj
- pod 16 in 17: KV natakar in dve leti delovnih izkušenj
- pod 18: VK kuhar in tri leta delovnih izkušenj
- pod 4, 12, 19: NK delavec

Vloge naslovite na „KOŠAKI“ TMI Maribor, Oreško nabrežje 1, najkasneje do 30. 8. 1974. Nastop službe je 1. 10. 1974. Delo v prodajalnah bo v dveh izmenah.

Za podrobnejše informacije se lahko obračate na Popič Pavla, vodja skladišča „KOŠAKI“ v Slovenj Gradcu, Glavni trg 5, telefon: 84-066.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega sina, moža in ata

Staneta Kolarja

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste mu v času bolezni naklonili dobro misel ali vzpodbudno besedo. Globoko hvaležnost izrekamo dr. Črepinški, dr. Pučniku in dr. Suhendri ter zdravstvenemu osebju oddelka Planika v Topošici. Posebna zahvala velja vsem, ki ste ga v tako velikem številu sprijemljali na njegovi zadnji poti in mu grob okrasili s cvetjem. Lepa hvala gospodnikom, godbi in pevcom.

Zalujoči: mama Marija, ata Rafael, žena Ivanka, hči Nuša in sin Rafael in ostali sorodniki.

ŠPORT

Rokometni turnir

Ob proslavi dvajsetletnice delovanja je rokometni klub Slovenj Gradec prejšnji petek pripravil rokometni turnir. Sodelovale so ekipe Celja, Šoštanja, Varteksa in Slovenj Gradca. V polfinalnem srečanju je Slovenj Gradec premagal Šoštanj z 18:14 (8:7), Varteks pa Celje z 11:9 (6:3). V tekmi za tretje mesto so Celjani premagali Šoštanj s 17:14 (10:7). V finalnem srečanju so gostje iz Varažдина nadigrali moštvo Slovenj Gradca in ga premagali z rezultatom 14:12 (10:7).

Tako so prvo mesto in pokal Elektrre iz Slovenj Gradca zaslu-

ženo osvojili rokometarji Varteksa.

Moštvi Šoštanja in Slovenj Gradca sta prikazali dobro igro.

ljubljska banka

ime, ki zagotavlja sodobno, učinkovito in zanesljivo bančno poslovanje

Prvenstvo invalidov Slovenije

V velenjskem zimskem bazenu je bilo 24. republiško prvenstvo v plavanju za invalide vseh kategorij. Sodelovalo je več kot 80 tekmovalcev iz vseh krajev Slovenije. Zelo dobre uvrstitve so dosegli člani velenjskega društva telesnih invalidov.

Tekmovali so na 25 m v petih disciplinah: prosto, prsno, hrbtno, delfin in 100 m mešano. Dosežene čase so točkovali po novem načinu tako, da je vsak tekmovalac dobil točke za dosežen čas, stopnjo invalidnosti in točke za starost.

Od Velenjčanov so se zelo dobro izkazali Rastko Lah, Jože Angelo in Anton Tratnik. Lah je dosegel najboljši čas prvenstva na 25 m prsno z rezultatom 18,5, kar je veljalo 1075 točk, sicer pa je osvojil dve srebrni kolajni v prsnem plavanju in na 100 m mešano. Angelo in Anton Osolnik pa sta dobila bronasti kolajni. Zelo dobro je plaval tudi Tratnik, ki je bil dvakrat četrti v prostem in hrbtnem slogu.

Vsi tekmovalci so pokazali veliko borbenost in voljo neglede na stopnjo invalidnosti.

Rezultati: 25 m prosto: 1. Slavko Rozman (Ponikva) stopnja invalidnosti 2 + 3 + 4 = 1331 točk; 2. Jordan Jakin (Kamnik) 3 = 1126; 4. Tone Tratnik (Velenje) 3 = 1012.

25 m prsno: Franc Čehovin (Sežana) 5 + 5 = 1420; 2. Rastko Lah (Velenje) 5 = 1355; 3. Jože Angelo (Velenje) 5 = 1185.

25 m hrbtno: Jordan Jakin (Kamnik) 3 = 1305; 4. Anton Tratnik (Vel) 1070; 5. Rastko Lah (Vel.) 1045.

25 m delfin: Jordan Jakin (Kamnik) 1355; 4. Anton Osolnik (Vel.) 9 = 1000.

100 m mešano: 1. Jordan Jakin (Kamnik) 1083; 2. Rastko Lah (Vel.) 872; 3. Anton Osolnik (Vel.) 840.

Pri ženskah je na 25 m prosto bila najboljša Marjana Gričar iz Kamnika.

Do začetka šolskega leta je le še nekaj dni in čas je, da si šolarji kupijo šolske stvari, ki jih letos prodajajo tudi na stojnici v centru Velenja.

Lep uspeh

Na letošnjem republiškem prvenstvu za mladince je sodeloval tudi član Šaleškega šahovskega kluba Drago Kristan.

Med 54 šahisti, ki so sodelovali na prvenstvu je dosegel 6,5 točk in delil 10. – 17. mesto. S to uvrstitvijo si je pridobil II. kategorijo. To je doslej največji dosežek mladih velenjskih šahistov na republiških tekmovanjih.

NA VOLJO STATUT IN RAZVOJNI NAČRT OBČINE VELENJE

Zainteresirane TOZD, samoupravne skupnosti, družbenopolitične in druge organizacije ter občane obveščamo, da imamo na zalogi tiskan Statut občine Velenje in Srednjeročni razvojni načrt občine Velenje od leta 1974 do 1980. Oboje je bilo objavljeno v Uradnem vestniku občine Velenje št. 2/74, ki ga lahko brezplačno dobite v upravi Našega časa, Velenje Titov trg 2.

NAŠ ČAS

IZVRŠNI SVET SKUPŠČINE OBČINE VELENJE

razpisuje

NATEČAJ

ZA IZDELAVO OSNUTKA EMBLEMA IN ZASTAVE OBČINE VELENJE

Ponudnikom ne postavljamo nobenih pogojev in prepuščamo njihovi lastni domiselnosti idejno rešitev obeh osnutkov, ki naj postaneta simbol občine Velenje.

Natečaj je anonimen!

Ponudbe naj pošljejo ponudniki v zaprti kuverti pod šifro najkasneje do 10. 9. 1974 na Izvršni svet Skupščine občine Velenje z oznako, da gre za „natečaj za emblema in zastavo občine Velenje“.

Posebna strokovna komisija bo podelila tri nagrade:

1. nagrada v višini 2.500 din
2. nagrada v višini 2.000 din
3. nagrada v višini 1.500 din

V primeru, da bo od istega avtorja sprejet le osnutek ene ali drugega simbola, je nagrada polovična.

Izid natečaja bo objavljen v dnevniku „DELO“ ter tedniku „NAŠ ČAS“ predvidoma med 15. in 20. septembrom 1974. Dokončni sklep o sprejemu emblema in zastave občine Velenje bo sprejela občinska skupščina na seji vseh treh odborov.

GIP „VEGRAD“ – VELENJE

Razpisuje

prosto delovno mesto

NABAVLJAČA V SLUŽBI ENGINEERING

Pogoj: končana srednja ekonomska šola in 2 leti prakse. Osebni dohodek v skladu s samoupravnim sporazumom. Obvezno poskusno delo. Prošnje sprejema kadrovska služba podjetja 15 dni po izdanih razpisa.

KINO

Petek, 23. 8. ob 17.30 ameriški barvni vestern ROPARJI VLAKA, Režija: Burt Kennedy. Igrajo: John Wajne, Ann Margaret, Rod Taylor

Sobota, 24. 8. ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni vestern ROPARJI VLAKA

Nedelja, 25. 8. ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni vestern ROPARJI VLAKA

Torek, 27. 8. ob 17.30 in 19.30 Zahodno nemški barvni film ŽIVLJENJE V DVOJE, Režija: Franz Josef Gottlieb. Igrajo: Karl Heinz Bauer, Barbara Klingeret, Stephan Schwarz, Renate Heuer, Heidrun Hankammer

Sreda, 28. 8. ob 17.30 in 19.30 francoska barvna kriminalka LOČITEV, Režija: Claude Chabrol. Igrajo: Stephane Audran, Jean-Pierre Cassel, Michel Bouquet.

Četrtek, 29. 8. ob 17.30 in 19.30 francoska barvna kriminalka LOČITEV

Petek, 30. 8. ob 17.30 ameriški barvni vestern MOŽ IMENOVAN POLDNE

DNE, Režija: Peter Collinson. Igrajo: Richard Kramar, Rossana Skijařino, Stivo Bojd, Feri Grendjer.

Sobota 31. 8. ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni vestern MOŽ IMENOVAN POLDNE

Nedelja, 1. 9. ob 17.30 in 19.30 ameriški barvni vestern MOŽ IMENOVAN POLDNE.

KINOGLLEDALIŠČE VELENJE

Ponedeljek, 26. 8. ob 17.30 in 19.30 Zahodno nemški barvni film ŽIVLJENJE V DVOJE, Režija: Franz Josef Gottlieb. Igrajo: Karl Heinz Bauer, Barbara Klingeret, Stephan Schwarz, Renate Heuer, Heidrun Hankammer

ma oglas

GARAŽO v Velenju ponujamo za določen čas; možnost v okolici Fajfarjeve ulice. Ponudbe pod „Republiki“ plačnik.

Ta tvoj grob, vagabund, pozabljeni grob...

Odkriti vlomilci v Standard

V noči med 21. in 22. januarjem letos so neznanci vstopili v blagovnico Standard v Velenju in odnesli radio vredno 3479 dinarjev, magnetofon (4960 dinarjev) in električno kitaro vrednosti 2046 dinarjev. Vlomilo so neznanci razbili pri veliki stekleni vratni ključnici za 4500 dinarjev. Medtem ko smo mnogi pozabili na ta vlom v Standard, delavci postaje milicijskih Velenje niso mirovali. Njihov trud je bil poplačan z denarjem 12. avgusta. Odkrili so neznance, ki so oškodovali Standard za skoraj pol milijona starih dinarjev. Medeli smo, da gre za tri osumljive osebe iz Velenja, stare 17 let. Mladi storilci A. M. V. in D. Ž. so menda nameravali uporabiti ukradene predmete za disko klub, ki ga nameravali ustanoviti. Ukradene predmete so sicer našli, vendar v precej rabljenem stanju.

Akcija velenjskih miličnikov

Velenjski miličniki so 14. avgusta pripravili prometno akcijo na velenjskih cestah. Kršiteljem prometnih predpisov je bilo izrečenih 37 opozoril, 94 mandatnih kazni po 20 din; 15 kazni po 50 din in 8 po 70 din. Skupna vsota izterjanih mandatnih kazni znašala 4000 din.

Poleg tega so miličniki izrekli tudi 14 plačilnih nalogov zaradi neplačane manjše kazni in 5 predlogov za hujših prometnih kršitev. Vzeli so tudi več vozniških dovoljenj – dvema kršiteljema zaradi vinjenosti, enemu pa zaradi večjih hib na vozilu. Sedmim voznikom so prepeličeli nadaljevo vožnje zaradi tehničnih okvar na vozilih. Tako miličniki skupaj ukrepali pri 102 primerih.

Največ je bilo kršiteljev, ki niso upoštevali svetlobnih signalov na semaforih in v križiščih ali so nepravilno prehitevali na zavozih in odsekih cest, kjer je predpisana sredinska črta.

Največ je bilo kaznovanih zaradi vožnje po levi strani križišča, vožnje s prekratko razdaljo in tudi zaradi vinjenosti.

Akcija velenjskih miličnikov je torej usmerjena v tiste prometne prekrške, ki povzročajo največ prometnih nesreč na cestah Velenja.

Območanir postaje milice Velenja Jožer je povedal, da bodo tako poostrenim nadzorom preprečili tudi v bodoče. Vse sicer, kakrat, ko se bodo razmere na velenjskih cestah izboljšale.

Kolesar obležal na mrtvu

Paki pri Velenju se je ponoči ponesrečil 47-letni Peter Peter iz Pake. Po cesti je Peter vožnje šel ob kolesu. Za nekaj ur je pripeljal z osebnim avtomobilom ČE 627-05 Rudi Rudi (21) iz Arnača 2 pri Velenju. Volavca je zadel z avtomobilom, da je ta padel na pokrov avtomobila, zatem pa je padel na cesto in obležal mrtvu.

Najboljše besedilo slovenske popevke, obenem pa zelo blizu naši stvarnosti.

Različni so načini in običaji shranjevanja posmrtnih ostankov, različni v raznih dobah in pri različnih ljudstvih od posebno hrupnih obredov v Indiji ali Afriki do krutega zakona narave na Antarktiki.

Na splošno pa so ljudje vseh dob, ljudje, ki so se zavedali vrednosti življenja upoštevali tako rojstvo kakor smrt. Slavili so rojstva in se pripravljali na smrt tudi dolga leta, primer v Egiptu, ko so si faraoni več let s številnimi delavci postavljali piramide za posmrtno življenje.

Iz srednjega veka so ohranjene čudovite grobnice in kapelice. Ljudje so z izredno tankočutnostjo izbirali poslednje bivališče. Žalostno je pri tem le to, da je bil to privilegij bogatega sloja, privilegij oblastnežev.

Poznavalec razmer na naših pokopališčih je sigurno ugotovil, da so kompleksno neurejena, zanemarjena. Precej je sicer urejenih, čudovitih in dragih grobov, precej samo dragih, dosti pa je takšnih na videz nepomembnih, ki pa s cvetjem dokazujejo, da je spomin oz. čustva živa in najbolj pristna. Na žalost motijo zanemarjene zrasle in neurejene gomile. Zgražamo se, ne upoštevamo pa se ali je še kdo, ki bi lahko dal kraju normalen videz, morda ni nihče ostal in smo dolžni mi, ljudje, urediti pokopališče.

Zavadamo se, da je skrb za žive prvenstvena, zavedamo pa se tudi, da od družbe ne bi terjali preveč, če bi določena sredstva namenjena za ureditev pokopališč kot celote. Pokopališče izkazuje vendar stopnjo kulture nekega kraja in človeške prvine prebivalcev.

Ob vhodu na naše pokopališče nas izresni napis na spomeniku: „Lepo je živeti, toda za kar sem umrl, bi hotel še enkrat

umreti“. Ali ni ta naš mladi pesnik dal več kot samo življenje, dal je vse nade, upe, dal je svojo mladostno moč, mi pa bi njemu in stotini podobnim ne dali tega, kar lahko čisto preprosto damo, dostojen kraj za počitek. Seveda, lahko bomo dali, če bomo dali s skupnimi močmi, če bodo posamezne krajevne skupnosti prisluhnile problemom pokopališke dejavnosti, če bodo rezervirale določena sredstva v ta namen.

Sicer pa večina slovenskih mest že sodeluje pri vzdrževanju in urejanju pokopališč.

Tako je npr. v Mariboru celotno razširitev pokopališča financirala občina, prav tako tudi v Trbovljah. Ta občina krije tudi razliko v stroških tekočega vzdrževanja.

Tudi celjska občina je namenila za razširitev 1.000.000 dinarjev, določena sredstva pa tudi za izboljšavo mrtliških vež. Izjema je le ljubljansko pokopališče. To je zares ogromno pokopališče, z mesečnim številom storitev kot pri nas skoraj vse leto, z izrazito podjetniškim načinom poslovanja, ki seveda poglavlja socialno razlikovanje. Za razširitev jim je odobren kredit za dobo 30 let.

Če preidemo na razmere pri nas v Velenju, je stvar drugačna. Pokopališče posluje v sklopu Komunalno obrtnega centra. Zaposluje dva delavca, ki opravljata vse delo v zvezi s storitvami. Ne more pa zaposliti grobarja, ker ni sredstev za stanovanje.

Zajema pet precej oddaljenih pokopališč:

- staro pokopališče v Velenju, imenovano Šmartno
- pokopališče Škale
- pokopališče Gorenje
- pokopališče Šmartno ob Paki in
- novo pokopališče v Velenju – Podkraj.

Upokojenci nismo pozabljeni

Tudi letos je Tovarna usnja Šoštanj pripravila 16. avgusta srečanje z upokojenci. Sprejem je bil zelo prisrčen. Pri vstopu v tovarno so nas pozdravile mladenke in vsaki upokojenki oz. upokojencu pripele na prsi rdeč nagelj. Nato smo si ogledali obrat, kjer smo ugotovili, da je šoštanjska usnjarska industrija zelo napredovala. Na pogostitvi nas je razveselil pevski zbor z lepimi pesmimi. Počutili smo se tako, kot nekoč, ko smo še bili aktivni člani podjetja. Marsikateremu se je orosilo oko, ko so nam dejali: „Veseli smo vas – in pridite še!“

Vsi smo zato od srca hvaležni in se iskreno zahvaljujemo.

Upokojenec Rudi Klamfer

● Jože Svetina razstavlja v Ribnici

V „Petkovi galeriji“ v Ribnici na Dojenskem je te dni odprta razstava del slikarja Jožeta Svetine iz Zavodnj nad Šoštanjem in kiparja Aleksandra Kovača iz Maribora. Razstava, katere pokrovitelj je Lesna industrija GORENJE – LESNA ŠOŠTANJ, bo odprta do 20. avgusta.

● Samostojna razstava

Stana Lušanc–Arsovska iz Doliča se s slikarstvom že dolgo ukvarja. Imela je več uspešnih razstav, med drugim tudi v Velenju.

Trenutno se pripravlja na samostojno razstavo v umetnostnem paviljonu v Slovenski Gradcu. Priprava ji jemlje procej časa, saj bo razstava odprta že v začetku septembra. Hkrati pa bo izšla tudi brušura o slikarškinem delu.

Pri obnovitvenih delih so delavci pred nedavnimi odkrili na velenjskem gradu kamnit zid, med katerimi so bili tudi razbiti ostanki keramičnih ploščic, ki jih zdaj hranijo v muzeju. Domnevajo, da je bil zid zgrajen v 17. stoletju.

Kaj ni pompozna ta pogled. Zelenje, intimnost, predvsem urejenost celote. Nobenih posebnih ekstremov. To je seveda stvar tradicije, ta se prenaša iz roda v rod, to je čudovit park mesta Varaždina – njihovo pokopališče. Ni stvar posameznika, posameznik ne pride v njem do veljave, ker je to stvar celotne družbe, ki ga je pred desetletji osnovala in ga vzdržuje še danes.

Slednje je bilo urejeno leta 1968 in takrat smo tudi prekinili s pokopi na starem pokopališču v Velenju. Z opustitvijo nam je z odlokom prenehala pravica pobiranja najemnine, ki je bila že itak nizka. Kljub zvišanju na 400 din za deset let, ki velja od maja letos, najemnina še zdaleč ne zadošča za investicijo enega groba, ki bi znesla okrog 2.400,00 dinarjev. Če bi se investirala v 20 letih bi iz tega sledila najemnina 1.200 din za dobo 10 let, s tem, da bi se pobirala letno in se tudi revalorizirala. Seveda pa je to trenutno nemogoče realizirati.

Preko 40 odstotkov koristnikov naših uslug namreč komaj plača osnovan pogreb in sedanjo najemnino. Številni bi seveda lahko prispevali k ureditvi pokopališč, toda cena je za vse enaka. Vsi najbrž vsi, pa si želimo, da bi bilo pokopališče urejeno.

V letošnjem letu bi morali nujno pričeti z razširitvijo pokopališča v Podkraj. Za grobo ureditev bi potrebovali 1.454.000.– din, za hortikulturno pa preko 250.000.– din. Podjetje, razen zbranih amortizacijskih sredstev, nima možnosti zajamčiti potrebnih sredstev – zavrjnena je bila vloga za kredit, skupščina občine ni namenila sredstev v ta namen.

Sicer smo na strani tistih, ki želijo z družbenimi sredstvi rešiti predvsem probleme šol, vrtcev, stanovanjska vprašanja. Za vse to so potrebna ogromna

sredstva. Važno pri tem je, kako se ta sredstva trošijo. Če bi bili investitorji bolj natančni pri izbiri izvajalcev del, če bi bili bolj strogi pri nadzoru koriščenja sredstev, bi se le-ta racionalneje trošila.

Oddaljili smo se od bistva v nwmšem razglabljanju. Želimo namreč le to, da bi ljudje spoznali, da je pokopališče poseben kraj, da bi nas podprli v naših prizadevanjih, urediti ga tako, da bo zgled bodočemu rodu, to pa seveda ne gre na račun nekaj posameznikov.

KOMUNALNO
OBRATNI CENTER
Referent za plan in analize
Jožica KINDLHOFER

„SIGMA“ -ŽALEC

SAVINJSKA INDUSTRIJA OPREME IN GRADBENA MONTAŽA

NOVO NA TRGU

PRVI TRAJNO GOREČI
KOTEL NA TRDO
IN TEKOČE GORIVO

– specialno prirejeno
kurišče za zgorevanje
vseh vrst domačih goriv
in odpadkov

– gori od 5 do 20 ur
z enkratnim polnjenjem

– velik emažiliran bojler
kapacitete 150 l

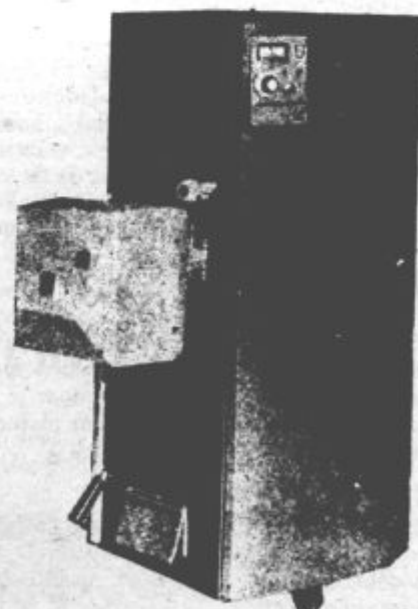
– odlični izkoristek

– moderna oblika

– mali gabariti

– avtomatsko delovanje

– kapacitete od 30.000 do
50.000 kcal/h

Velibor Luković

Fantje, zdaj bom prvič v časniku

Stojan Kobal

Ozka in prašna cesta te pripelje v eno izmed naših najlepših dolin – Logarsko dolino. Čudovit gorski svet je ves ožarjen od sonca. Sredi zelenja počiva karavla Savinjski partizan. Obiskali smo jo 15. avgusta, na praznik vseh tistih, ki neustrašno čuvajo naše meje, čuvajo tisto, kar nam je vsem najdražje – domovino. Graničarji so nas prijazno sprejeli medse, da bi se tudi mi veselili njihovega praznika.

Najprej je graničarje pozdravil predsednik izvršnega sveta občine Mozirje Hubert Herček: „Dovolite mi, da v imenu družbenopolitičnih organizacij in občanov naše občine, izrečem ob prazniku in 30-letnici graničarske službe, iskrene čestitke. Misli vseh nas in želje občanov so, da bi naše sodelovanje ostalo tako, kot je bilo do sedaj...“ Nato je poklonil komandirju voda knjige Savinjski splavar, ki naj bi bila spomin in pozornost delu, ki ga opravljajo graničarji. Komandir Velibor Luković se je v imenu vseh gra-

ničarjev zahvalil in nam zaželel, da bi se dobro počutili. Hkrati pa je izrazil željo, da bi na karavlo prišlo več mladih, da vsaj ob prazniku graničarji ne bi bili sami. Kajti praznik graničarjev ni le njihov praznik, ampak je praznik vseh nas.

Na koncu je Janez Štiglic graničarjem v imenu skupščine občine Mozirje, poklonil praktična darila.

Nato je postalo bolj veselo. Mladi graničarji so pripovedovali o življenju na karavli in nas pogostili s svojo specialiteto – pasuljem. Naj omenim, da smo

lahko dobili tudi „repeté“, čeprav so bile porcije kar se da obilne. Seveda nas je zanimalo, kako se fantje počutijo daleč od svojih domov, saj so zbrani iz vseh koncev naše domovine od Makedonije do Slovenije. Vsi so kot ena družina, pomagajo drug drugemu in tako čas kar hitro mine.

Njegov komandir Velibor Luković je iz Kosovske Mitrovice. V Sloveniji je že precej časa, saj je aktiven vojak od 1968 leta.

„Sem se prišel na lastno željo, prej sem bil v planinski enoti. Malo me je bilo strah, če bo tudi tu treba smučati in plezati. Zdaj mi je zelo všeč. Veliko nam pomagajo ljudje. Največkrat ravno oni odkrijejo kaj sumljivega in nas obvestijo. Ta konec Slovenije je tako lep, da me je domotožje kar hitro minilo. Pa so mi rekli, da bom prišel Bogu za hrbet... Moti me le to, da je premalo zabave; premalo smo povezani z mladimi iz Solčave. Ne vem, kaj je temu vzrok. Mogoče to, da se poleti mladi razbežijo na počitnice, pozimi pa zopet nimajo časa, ker je šola“, je povedal komandir Velibor.

Med tem je postalo na dvorišču vse živo. Vojaki so se pogovarjali s predstavniki mozirske občine, mi pa smo poiskali Kobal Stojana iz Kopra. Čeprav je navajen morske vode, mu v Logarski dolini ni dolgčas po njej. Rad ima graničarsko življenje. Takole je povedal:

„Že 4 mesece sem tu. Prej sem bil v Petrinji. Zjutraj vstajamo ob 5,30, pozimi pa ob 6.30. V prostem času se največ ukvarjamo s športom. Igramo šah, tenis in nogomet; po večerih gledamo televizijo. Ven pa ne smemo, ker moramo biti vedno pri orožju. Lepo bi bilo, da bi lahko šli več po Logarski dolini. Žal mi je, da je z mladino tako malo sodelovanja. Pridejo samo ob dnevu JLA. Sicer pa se s prebivalci zelo razume-

mo, ker drug drugemu pomagamo. Prijazni so z nami, mi pa jim pomagamo pri domačih delih, kadar nas rabijo.“

Da je v vojski pomembna tudi čistoča, nam je potrdil Mikle Jonica. Zalotili smo ga pri čiščenju škornjev. Drgnil jih je in drgnil, pa so prijatelji rekli, da jih še nikoli ni tako dolgo. Je pa bil Jonica kar zgovoren fant.

„Ravno sem prišel s patrolje, pa moram očistiti škornje, vedno morajo biti čisti. Do konca vojaškega roka imam samo še 25 dni. V Sloveniji mi je zelo všeč, odlično se počutim. Zelo lepa je narava, čisto drugače je, kot pri nas v Vojvodini. Prišel sem iz Uzdin. Saj ni tako daleč, drugi so še iz bolj oddaljenih krajev.“

In ker sem bila med njimi edina predstavnik nasprotnega spola, so se zbrali okoli mene in pripovedovali o raznih dogodivščinah, ki jih ne manjka med čuvarji naših meja. Pokazali so tudi psa, iz gozda pa je prihajal desetar Sarevič Raomir na kobili Rajki. Ko se je vrtel pred fotoaparatom, se je široko nasmejal in rekel: „Ej, momci. Sad ču biti prvi put u novinama,“ in že je z Rajko oddirjal nazaj v gozd. Tudi midva sva se začela poslavljati

Moj fotoaparat je bil kriv, da si je vojak Mikle Jonica „vrlo dobro“ očistil „čizme“.

Takoj, ko je pojedla porcijo pasulja (repeteja si ni upala vzeti, ker ji je bilo menda nerodno), je Melita dejala, da je škoda, da tudi ženske niso vojaki. Po tem prijetnem pomenku z vojaki pa je o tem sploh nisem upal več spraševati.

Predsednik izvršnega skupščine občine Mozirje Hubert Herček je izročil knjigo Savinjski splavar. Komandir Velibor Luković je izročil knjigo Savinjski splavar.

od prijaznih fantov in njihov vodnika na karavli Savinjski partizan. Morala sva jim biti, da jih bova obiskala, ko bodo slike naredili. Naju bodo spet pogostili brim vojaškim pasuljem. Slike in besedila: MELITA VEŠIČ, STANE VEŠIČ

Desetar Radomir na Rajki

BODICE ZA ZADNJO STRAN

● VSAJ NEKAJ IMAMO

Pravijo, da kdor z malim ni zadovoljen, si velikega ne zasluži. Mladi v Velenju imamo vsaj napis MLADINSKI KLUB, če že prostorov zanj nimamo. Vendar se pa sprašujem, kako dolgo bomo morali biti zadovoljni z malim, da si bomo zaslužili „veliko“?

● OSAMLJEN KIOSK

Kje so le dobri stari časi, ko so se tudi v Mislinji med pasjimi dnevi lahko osvežili s sladolodom. Nekoč so poleg trafike postavili še kiosk za slaščičarja. Potem je enkrat zmanjkalo sladoleada, drugič pa slaščičarja. No, nekega dne je izginito oboje, le kiosk je ostal še do danes. Seveda je prazen, nihče pa ne pomisli na to, da bi se lahko koristno uporabil za kaj drugega, če je že v Mislinji premalo vroče za sladolod.

● SUPER GLEDALCI

Ali kdaj naletite na slab film in obžalujete denar, ki ste ga z vstopnico vrgli stran? Meni se je to večkrat dogajalo. Potem sem pa šla nekajkrat v kino Dolič in kmalu sem opustila škotske misli. Med filmom je bil tako pester in glasen komentar publike, da mi na platno sploh ni bilo treba gledati.

● OH, PRESNETA MODA

Ko so se v Mislinji pojavile prve predstavnice nove mode v dolgih krilih, se je mlado in staro zbralo ob cesti in začudeno gledalo za njimi. Najbrž so mislili, da se je pustni čas prestavil v poletje.

● DOVOLJ GLASNO

Naročila sem medkrajevni telefonski pogovor z Topolšico (drugače je ne moreš poklicati). Ko sem dobila zvezo, se ni slišalo ničesar. Čez čas so me poklicali s centrale: „Ste že končali pogovor?“ Ogorčeno sem odgovorila: „Saj še sploh ničesar nislisa nistem!“ Dobila sem dovolj glasn in oster odgovor, da bi ga slišala še na drugem koncu sobe: „Manj govorite, pa bolj poslušajte!“ Pomislila sem, da so prej isto sporočili v Topolšico.

● VČASIH TRI, ZDAJ LE ENA TRGOVINA

V Pesju prizadevni

Da so prebivalci Pesja zelo prizadevni, sem opazil takoj, ko sem stopil z avtobusa. Pred zadržnim domom je večja skupina ljudi s krampi, lopatami in grabljami ravnila zemljišče. Da bo tam otroško igrišče sem zvedel kasneje.

Z nekaterimi vaščani sem se zapletel v pogovor in slišal veliko zanimivega o tem s čim se ukvarjajo, spoznal pa sem tudi njihove probleme.

FRANC BOROVIK, predsednik SZDL Pesje, me ni hotel že na začetku zamoriti s težavami. Zato je raje povedal kako bo Pesje pomagalo prizadetemu Kozjanskemu:

„Tudi mi hočemo pomagati Kozjancem. Najprej jim bomo kupili za dva stara milijona šolskih potrebščin, ki jih bomo podarili otrokom v Žibiki. To pa še ni vse. Poleg tega, da bomo v Žibiki delali udarniško, bomo od kmetov skušali dobiti čimveč lesa. Nabiralno akcijo pa bomo naredili tudi pri privatnikih. Torej pomagali bomo, kljub temu da imamo sami cel kup težav!“

Izgleda, da se težavam ne bomo mogli izogniti. O teh je govoril JOŽE JERIC, predsednik krajevne skupnosti Pesje:

„Res je. Problemov ne manjka. Eden od njih so neurejene komunalne naprave. Določeni imamo obvezen odvoz smeti, pa jeto nemogoče, ker imamo le dve asfaltirani cesti. Dobili smo sicer nekaj starih milijonov z občine, ampak to je premalo za vsa

vzdrževalna dela. No letos naj bi se dobili 50 milijonov iz stanovanjskega sklada pri velenjski občini. Denar nam bo prav prišel, saj bomo z njim napravili novo cesto in kanalizacijo.

Drug velik problem pa je trgovina. Včasih smo imeli tri trgovine, zdaj pa, ko nas je v Pesju že 1200, imamo eno samo. Morali bi videti vrsto ob sobotah. Marsikdo se raje odpelje v Velenje ali pa v Šoštanj po mleko in kruh. Zadnji čas je, da dobimo novo trgovino. Ampak to ni

tako, lahko. Pri Eri pravijo, da nimajo denarja. Sicer pa so se že lani na občini dogovorili, da bomo imeli trgovino l. 1975. Ljudje so nezadovoljni in to tudi otežkoča dlo z njimi.“

V Pesju udarniško zdaj gradijo tudi športno igrišče. Upajo, da bodo kje dobili denar za asfaltiranje, sicer bo na igrišču leš. Za igrišče pa potrebujejo različne naprave in zato so na rudnik vložili prošnjo, da jim jih izdelajo.

Nasproti Zadržnega doma, pa kot sem že omenil, udarniško delajo otroško igrišče. Pobudniki te akcije

so bili mladinci Pesja, ki v njem času vedno bolj aktivni. PETER JERIC, predsednik dinskoga aktiva:

„Delovati smo pravzaprav šele letos pozimi, ko smo v predsedstvo. Na začetku smo nekaj težav, ki pa so se s vnesle. Tako sezda lahko smo z dobrimi rezultati. Tudi smo namiznoteniški klub, ki tošnji sezoni že tekmovali. Tudi šahisti imajo svoj klub, zaenkrat še ne misli nastopati v manjnih. Velik razmah pa se glgi na področju kulture. Ne pozna našega amaterskega lišča. V tej sezoni mislimo v ljeti klubske večere, v ta namen povabili nekoga iz ljubljane, pouči kako naj jih igrata. Zda pa tudi že tečejo prva zabavna prireditve „Oktobri v ritmu mladih“.

Tako mladina, kaj pa naj upokojenci? Njihov predsednik Leopold Meh. Poleg te funkcije mi jih je naštel še cel kup. Ni mogel vseh zabeležiti.

„Ja mi smo pa sedaj umislili prostore. V blagajni imamo milijone, ki smo jih dobili iz ke, pa iz prostovoljnih prispevkov, pa tudi ob razvitju prapona valov „botri“. Upamo pa, da bomo lu zgrajena nova trgovina, kar v prostorih sedanje uredili upokojence.“

Ko sem zapušal Pesje se še enkrat ozri na Pridno so vihteli oročje, se njihovi malčki čimprej na novem igrišču.

